

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített harmadik tanács)

2021. október 6. *

„Dokumentumokhoz való hozzáférés – 2004/258/EK határozat – A Banco Popular Españolra vonatkozó szanálási program elfogadásával kapcsolatos dokumentumok – A hozzáférés részleges megtagadása – Az EKB döntéshozó szervei által folytatott tanácskozások titkosságának védelmére vonatkozó kivétel – Az EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak eredményét tükröző dokumentumok – Indokolási kötelezettség – Az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájának védelmére vonatkozó kivétel – Az Unió egészében vagy valamely tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitásának védelmére vonatkozó kivétel – Az uniós jog alapján védett információk titkosságának védelmére vonatkozó kivétel – A bizalmas információk fogalma – A bizalmasság általános védelme – A szakmai titoktartási kötelezettségtől való eltérés – Az Alapjogi Charta 47. cikke”

A T-827/17. sz. ügyben,

az **Aeris Invest Sàrl** (székhelye: Luxembourg [Luxemburg], képviselik: R. Vallina Hoset és E. Galán Burgos ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Központi Bank (EKB)** (képviselek: T. Filipova, D. Báez Seara és F. von Lindeiner, meghatalmazotti minőségben, segítők: M. Kottmann ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselek: É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar és A. Steiblytè, meghatalmazotti minőségben),

valamint

a **Banco Santander, SA** (székhelye: Santander [Spanyolország], képviselik: J. Rodríguez Cárcamo és A. Rodríguez Conde ügyvédek)

beavatkozó felek,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a Banco Popular Español, SA-ra vonatkozó szanalási program elfogadásával kapcsolatos egyes dokumentumokhoz való teljes hozzáférést megtagadó, az Európai Központi Bank által 2017. november 7-én hozott LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 és LS/MD/17/419 határozatok megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, V. Kreuschitz, Csehi Z., G. De Baere (előadó) és G. Steinfatt bírák,

hivatalvezető: Juhász-Tóth A. tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2021. március 4-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

A Banco Popular Español, SA szanalása

- 1 A Banco Popular Español, SA (a továbbiakban: Banco Popular) egy spanyolországi székhelyű hitelintézet volt, amely az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL 2013. L 287., 63. o.) értelmében az Európai Központi Bank (EKB) közvetlen prudenciális felügyelete alatt állt.
- 2 2017. június 6-án az EKB az Egységes Szanalási Testülettel (ESZT) folytatott konzultációt követően, a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.) 18. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően értékelést végzett a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínű fizetéseképtelenné válására vonatkozóan (a továbbiakban: FOLTF-értékelés).
- 3 Ugyanezen a napon a Banco Popular igazgatótanácsa tájékoztatta az EKB-t, hogy arra a következtetésre jutott, hogy a bank valószínűleg fizetéseképtelenné fog válni.
- 4 Szintén ugyanezen a napon az EKB a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően közölte az ESZT-vel és az Európai Bizottsággal a FOLTF-értékelés végleges változatát.
- 5 A FOLTF-értékelésben az EKB jelezte, hogy az elmúlt hónapokban a Banco Popular likviditási pozíciója jelentősen megromlott, elsősorban a betétállománya nagymértékű csökkenésének betudhatóan.

- 6 A Banco Popularral kapcsolatban – különösen a betétek túlzott mértékű kiáramlására, a készpénzállomány elvesztésének gyorsaságára és az egyéb likvid eszközök előteremtésére való képtelenségére tekintettel – az EKB úgy találta, hogy objektív jelek alapján valószínűsíthető, hogy a közeljövőben nem lesz képes esedékességkor az adósságait megfizetni vagy más kötelezettségeit teljesíteni. Az EKB ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Banco Popular fizetéseképtelensége vagy mindenesetre a közelgő fizetéseképtelenné válása valószínűsíthető a 806/2014 rendelet 18. cikke (1) bekezdése a) pontjának és (4) bekezdése c) pontjának megfelelően.
- 7 2017. június 7-én az ESZT ügyvezetői testülete a 806/2014 rendelet alapján elfogadta a Banco Popular szanálási programjáról szóló SRB/EES/2017/08 határozatot (a továbbiakban: szanálási program). A szanálási program a Fondo de Reestructuración Ordenada Bancariát (FROB, szabályos banki szerkezetátalakítást szolgáló alap, Spanyolország) jelöli meg címzettként.
- 8 A szanálási program elfogadását megelőzően a 806/2014 rendelet 20. cikkének megfelelően elvégezték a Banco Popular értékelését. Ez az értékelés egy első, az ESZT által a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján készített, 2017. június 5-i keltezésű értékelési jelentést, valamint egy második, független szakértő által a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján készített, 2017. június 6-án kelt értékelési jelentést tartalmaz. E két értékelési jelentést mellékeltek a szanálási programhoz.
- 9 Miután az ESZT úgy ítélte meg, hogy a 806/2014 rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek teljesültek, úgy határozott, hogy a Banco Populart szanálási eljárás alá vonja. Ily módon az ESZT először is azt állapította meg, hogy a Banco Popular fizetéseképtelen vagy valószínűleg fizetéseképtelenné válik, másodsor, hogy nincs más olyan intézkedés, amellyel észszerű határidőn belül megelőzhető lenne a Banco Popular csődje, harmadszor pedig, hogy közérdekből vagyonértékesítési eszköz formájában szanálási intézkedésre van szükség a Banco Popularral szemben.
- 10 A vagyonértékesítési eszköz a Banco Popular részvényeinek a Banco Santander, SA-ra 1 euró vételár megfizetése ellenében, tehermentesen és harmadik személy bármely jogától vagy kiváltságától mentesen történő átruházásával valósult meg.
- 11 2017. június 7-én a Bizottság elfogadta a Banco Popular szanálási programjának jóváhagyásáról szóló (EU) 2017/1246 határozatot (HL 2017. L 178., 15. o.; helyesbítés: HL 2017. L 320., 31. o.), és arról értesítette az ESZT-t.
- 12 Ugyanezen a napon a FROB a 806/2014 rendelet 29. cikkének megfelelően elfogadta a szanálási program végrehajtásához szükséges intézkedéseket.
- 13 Az ESZT a honlapján a szanálási program hatásait összefoglaló közleményt tett közzé. Ezenkívül 2017. július 11-én a szanálási programról rövid összefoglaló közleményt tettek közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2017. C 222., 3. o.). E közlemény megemlíti, hogy a szanálási programmal kapcsolatos bővebb információk az ESZT honlapján érhetők el, és megjelöli azt a linket, amelyen keresztül hozzáférhetők ezek az információk, köztük a szanálási program nem bizalmas változata is. Ugyanezen a napon a 2017/1246 a határozatot közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2017. L 178., 15. o.).
- 14 A Törvényszék Hivatalához 2017. szeptember 18-án benyújtott keresetlevelével a felperes, az Aeris Invest Sàrl, a szanálási program megsemmisítése iránt keresetet nyújtott be. A keresetet T-628/17. számon vették nyilvántartásba. 2017. október 10-én a felperes szerződésen kívüli

felelősség megállapítása iránti keresetet is benyújtott az ESZT-vel szemben a szanalási program elfogadása következtében állítólagosan elszenvedett kár megtérítése iránt. Ezt az ügyet T-714/17. számon vették nyilvántartásba.

A felperes által bizonyos dokumentumokhoz való hozzáférés iránt benyújtott kérelmek

- 15 A felperes a szanalási program elfogadását megelőzően a Banco Popular részvényeinek tulajdonosa volt.
- 16 2017. június 19. és augusztus 2. között az egyrészt a 2011. május 9-i 2011/342/EU EKB-határozattal (HL 2011. L 158., 37. o.), másrészt a 2015. január 21-i (EU) 2015/529 EKB-határozattal (HL 2015. L 84., 64. o.) módosított, az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2004. március 4-i 2004/258/EK EKB-határozat (HL 2004. L 80., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 5. kötet, 51. o.) 6. cikkének (1) bekezdése alapján a felperes három kérelmet nyújtott be az EKB-hoz, és két kérelmet a Banco de España-hoz (spanyol nemzeti bank) dokumentumokhoz való hozzáférés iránt. A Banco de España-hoz intézett kérelmeket, amelyek az EKB által kiállított vagy birtokában lévő dokumentumokra vonatkoztak, a 2004/258 határozat 5. cikke második albekezdésének megfelelően továbbították az EKB részére.
- 17 A felperes dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeire válaszul az EKB négy határozatot fogadott el: a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatot, a 2017. augusztus 30-i LS/PT/2017/77 határozatot, a 2017. augusztus 31-i LS/PT/2017/71 határozatot és a 2017. szeptember 1-jei LS/PT/2017/74 határozatot.
- 18 E határozatokat követően a 2004/258 határozat 8. cikke (2) bekezdése alapján a felperes egyetlen megerősítő kérelmet nyújtott be az EKB Igazgatóságához (a továbbiakban: megerősítő kérelem), amelyben összegyűjtötte az EKB fenti 17. pontban említett határozataiban említett összes dokumentumot, amelyekhez teljes körű hozzáférést kért.
- 19 Így a felperes – többek között – a következő dokumentumokhoz kért hozzáférést:
 - a sürgősségi likviditási támogatás (a továbbiakban: ELA) felső határára, a ténylegesen nyújtott ELA összegére, a Banco Popular által a támogatásra vonatkozóan felkínált biztosítékokra (a továbbiakban: felkínált biztosítékok), a likviditási helyzetre és a tőkemegfelelési mutatóra vonatkozó kitakart adatok;
 - a FOLTF-értékelés;
 - a Banco de España-tól származó valamennyi dokumentum, amely a Banco Popular betéteinek napi (pozitív vagy negatív) egyenlegét tartalmazza, ideértve a 2017. január 1. és június 6. közötti időszakban történt kifizetéseket és befizetett összegeket, valamint minden olyan dokumentum, amely ezt az információt részben vagy egészben tartalmazza;
 - a Banco de España-tól származó valamennyi dokumentum, amely először is a Banco Popular betéteinek átlagos (pozitív vagy negatív) egyenlegét tartalmazza, ideértve a 2017. január 1. és május 23. közötti időszakban történt kifizetéseket és befizetett összegeket, másodszer pedig a 2017. január 1. és május 23. közötti időszakban a Banco Popular kivéteinek (pozitív vagy negatív) napi egyenlegét;

- a Banco Popular által az Egységes Felügyeleti Mechanizmus (SSM) keretében 2017. június 1. és 6. között az EKB-nak és a Banco de Españának a szanalási program ESZT általi elfogadásával kapcsolatban továbbított dokumentumok, különösen a Banco Populárnak az EKB-hoz 2017. június 6-án intézett levelei, másodlagosan pedig az a levél, amelyet a Banco Popular állítólagosan 2017. június 6-án továbbított az EKB részére.
- 20 Az EKB a megerősítő kérelmet három, 2017. november 7-én elfogadott határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozatok) válaszolta meg.
- 21 A 2017. november 7-i LS/MD/17/405 határozatában (a továbbiakban: első megtámadott határozat) az EKB megtagadta a hozzáférést a fenti 19. pont harmadik és negyedik franciabekezdésében meghatározott információkhoz. Az EKB szerint az ezen információkat tartalmazó dokumentumra a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján kiterjed a bizalmasság általános védelme, amely rendelkezés célja az uniós jog alapján védett információk titkosságának védelme.
- 22 E tekintetben az EKB jelezte, hogy folyamatos prudenciális felügyeleti tevékenysége keretében az időszakvégi adatszolgáltatási napokon begyűjti az általa közvetlenül felügyelt hitelintézetek betéteire vonatkozó információkat. E nyomon követés jellemzően nem terjed ki a betétek napi (pozitív vagy negatív) egyenlegére vonatkozó információkra, azaz a kivételekre és a betétekre, sem pedig az érintett hitelintézet likviditásfedezeti kapacitására vonatkozó információkra. A Banco Popular esetében az EKB kivételesen kezdte meg ezen információk gyűjtését 2017. április 3-tól.
- 23 Az EKB szerint az ezen információkat tartalmazó dokumentumot prudenciális felügyeleti feladatköre keretében állította össze, és annak tartalmát figyelembe vette a FOLTF-értékelés elkészítése során. A kért dokumentum így a Banco Popular folyamatos prudenciális felügyeletére és a FOLTF-eljárásra vonatkozó ügyviteli iratanyag részét képezi.
- 24 Következésképpen a kért dokumentumra az 1024/2013 rendelet 27. cikkében, valamint a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 176., 338. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 73. o.; HL 2017. L 20., 1. o.) 53. és azt követő cikkeiben, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítések: HL 2019. L 165., 129. o.; HL 2021. L 104., 55. o.) 84. cikkében megállapított szakmai titoktartási kötelezettségek vonatkoznak. Az EKB szerint e dokumentum hozzáférhetővé tétele nemcsak a Banco Populart, hanem általában a bankrendszert is hátrányosan érinthetné, mivel így a bankok többé nem bízhatnának abban, hogy az általuk szolgáltatott információk bizalmasak maradnak.

- 25 A 2017. november 7-i LS/MD/17/406 határozatával (a továbbiakban: második megtámadott határozat) az EKB megtagadta a hozzáférést a fenti 19. pont első franciabekezdésében meghatározott információkhoz. Kitakarták ezeket az információkat, amikor az EKB az első hozzáférés iránti kérelme nyomán részleges hozzáférést biztosított a felperesnek. E részleges hozzáférés a következő négy dokumentumra vonatkozott:
- a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance” című levele;
 - a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance” című emlékeztető levele;
 - az EKB Igazgatóságának a Kormányzótanácshoz benyújtott „Emergency liquidity assistance request from Banco de España” című, 2017. június 5-i javaslata;
 - az EKB Kormányzótanácsának a telekonferencia keretében tartott 447. üléséről készült 2017. június 5-i beszámoló.
- 26 Az EKB úgy határozott, hogy e dokumentumokhoz több okból sem lehet teljes hozzáférést biztosítani. Először is, az ELA felső határára és a ténylegesen nyújtott összegére vonatkozóan e dokumentumok által tartalmazott információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak titkossága tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó első franciabekezdésében, ugyanezen határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó második franciabekezdésében, valamint ugyanezen határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az Unió egészében vagy valamely tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitása tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó hetedik franciabekezdésében meghatározott kivételek hatálya alá tartoztak. Másodsor, az EKB szerint a kért dokumentumokban a felkínált biztosítékokkal kapcsolatban szereplő információk a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozóan a 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében rögzített kivételként is védettek. Harmadszor, az EKB úgy vélte, hogy a Banco Popular likviditási helyzetére és a tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének az uniós jog alapján védett információ titkosságára vonatkozó c) pontjában, valamint ugyanezen határozat 4. cikke (2) bekezdésének a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó első franciabekezdésében foglalt kivételként is védettek.
- 27 Az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére vonatkozó információkat illetően az EKB jelezte, hogy ezen információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértheti a monetáris politikát és a pénzügyi stabilitást, mivel a nemzeti központi bankoknak az átmeneti likviditási problémák megoldására vonatkozó diszkrecionális jogköre a pénzügyi stabilitás lényeges eleme, és a monetáris politika hatékonyságának alapvető előfeltétele.
- 28 Az EKB szerint a Banco Popular szanálása még sérülékenyebbé tette a spanyol pénzügyi piacot az ilyen helyzetekkel szemben. Romlott a piaci bizalom, különösen a kisméretű hitelintézetekkel szemben. Az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele ismét felszítaná a pénzügyi intézményekkel szembeni feszültségeket, vagy a Banco Santander helyzetét illető megalapozatlan spekulációknak nyitna teret. Ezenkívül,

tekintettel arra, hogy a pénzügyi piacok egymáshoz szorosan kapcsolódnak, a spanyolországi negatív fejlemények más tagállamokba is továbbgyűrűzhetnek, ami végeredményben az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolna káros hatást.

- 29 Ezenkívül az EKB rámutatott arra, hogy az ELA felső határának és az ELA-nak a Banco Popular számára ténylegesen nyújtott összegének közzététele csökkentheti a nemzeti központi bankok rugalmasságát a tekintetben, hogy az ELA nyújtását a jövőbeni esetek sajátos körülményeihez igazítsák. Egyébiránt ezen adatok hozzáférhetővé tétele olyan elvárásokat kelthetne, hogy a nemzeti központi bankok és az EKB mindig ugyanúgy járnak el, még olyan helyzetekben is, amelyek esetében az ilyen megközelítés nem indokolt.
- 30 A felkínált biztosítékokat illetően az EKB lényegében azt hangsúlyozta, hogy ezen adatok hozzáférhetővé tétele az ELA mint a pénzügyi stabilitás fenntartására irányuló eszköz hatékonyságát sodorná veszélybe. Az EKB szerint a bankok visszariadnának attól, hogy az ELA-t a megfelelő időpontban igényeljék, ha nyilvánosságra hoznák a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkat. Ezen információk – akár utólagos – közzététele csökkentheti a nemzeti központi bankok rugalmasságát a lehetséges eszközök széles skálájának figyelembevételében, mivel a múltban alkalmazott megközelítés ismerete elvárásokat támasztana a jövőben elfogadható biztosítékok típusával kapcsolatban. Ez csökkentené a jövőbeli likviditási problémákra való hatékony reagálás lehetőségét, és aláásná az ELA mint a pénzügyi stabilitás fenntartására szolgáló eszköz hatékonyságát.
- 31 Ami a Banco Popular likviditási helyzetére és tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó információkat illeti, az EKB jelezte, hogy azok a prudenciális felügyelet körébe, ennél fogva pedig az e területen alkalmazandó szakmai titoktartási és bizalmas kezelésre vonatkozó szabályok védelme alá tartoznak, amelyekről az 1024/2013 rendeletnek a 2013/36 irányelv 53. és azt követő cikkeivel összefüggésben értelmezett 27. cikke rendelkezik. Az EKB szerint ezen adatok hozzáférhetővé tétele a Banco Santander likviditási helyzetére és finanszírozási szükségleteire vonatkozó piaci spekulációhoz vezetne, ami megalapozatlan pénzügyi nyomást eredményezne. Ezen információk hozzáférhetővé tétele tehát veszélyeztethetné egyrészt a Spanyolország és az Unió pénzügyi rendszerének stabilitásához fűződő közérdeket, másrészt pedig a Banco Santander üzleti érdekeit.
- 32 Végezetül az EKB jelezte, hogy álláspontja szerint nem áll fenn olyan kiemelkedően fontos közérdek, amely a 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében foglalt kivétel alkalmazásának elvetését indokolná. Úgy vélte, hogy a jelen ügyben a felperes által hivatkozott érdek, vagyis a korábbi részvényesi jogállása magánérdeknek minősül, amely nem élvezhet elsőbbséget az e rendelkezés által védett közérdekkel szemben.
- 33 A 2017. november 7-i LS/MD/17/419 határozatával (a továbbiakban: harmadik megtámadott határozat) az EKB megtagadta a hozzáférést a fenti 19. pont második és ötödik franciabekezdésében meghatározott dokumentumokhoz. Az EKB úgy vélte, hogy e dokumentumokra kiterjed a bizalmasságnak – a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének az uniós jog alapján védett információ titkosságára vonatkozó c) pontjában, valamint ugyanezen határozat 4. cikke (2) bekezdésének a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó első franciabekezdésében foglalt kivételeken alapuló – általános vélelme.

- 34 Az EKB a FOLTF-értékelést, valamint a Banco Popular által benyújtott dokumentáció teljes változatát, vagyis a tőke- és likviditási helyzetét, az engedélyéhez szükséges feltételekre vonatkozó adatokat, valamint a Banco Popular által 2017. június 1. és június 6. között az EKB részére megküldött közleményeket illetően kifejtette, hogy e dokumentumok a folyamatos prudenciális felügyelettel és a FOLTF-értékelési eljárással kapcsolatos ügyviteli iratok körébe tartoznak.
- 35 Mivel ezek az ügyviteli iratok az EKB prudenciális felügyeleti hatósági feladatainak gyakorlásához kapcsolódtak, azok az 1024/2013 rendelet 27. cikkében, a 2013/36 irányelv 53. és azt követő cikkeiben, valamint a 2014/59 irányelv 84. cikkében rögzített szakmai titoktartási és bizalmas kezelésre vonatkozó kötelezettségek hatálya alá tartoztak.
- 36 Az EKB szerint a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele nemcsak az érintett hitelintézetet, hanem általában a bankrendszert is hátrányosan befolyásolhatná, mivel így a bankok többé nem bízhatnának abban, hogy az általuk az EKB részére a prudenciális felügyelet keretében szolgáltató információk bizalmasak maradnak.
- 37 A szakmai titoktartás és a bizalmas kezelés rendszere csak összefoglaló vagy összesített formában, és csak úgy teszi lehetővé a bizalmas információk nyilvánosságra hozatalát, hogy az érintett hitelintézet nem azonosítható. E rendszer még akkor is alkalmazandó marad, ha valamely hitelintézetet szanálás alá vontak.
- 38 Az EKB ezt követően megállapította, hogy a kért dokumentumok a Banco Popular piaci helyzetére, valamint eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó információkat is tartalmaztak, amelyek hozzáférhetővé tétele sértheti a Banco Popular és anyavállalata, a Banco Santander üzleti érdekeit. Az EKB különösen úgy vélte, hogy az olyan információk, mint hogy a Banco Popular likviditása milyen hatást gyakorol a leányvállalata, a Banco Popular Portugal finanszírozására és működési szerkezetére, üzleti szempontból érzékenyek, és a csoport pénzügyi helyzetére és likviditására vonatkozóan megalapozatlan spekulációhoz vezethetnek.
- 39 Végezetül az EKB jelezte, hogy álláspontja szerint nem áll fenn olyan kiemelkedően fontos közérdek, amely a 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében foglalt kivétel alkalmazásának elvetését indokolná. Úgy vélte, hogy a jelen ügyben a felperes által hivatkozott érdek, vagyis a korábbi részvényesi jogállása magánérdeknek minősül, amely nem élvezhet elsőbbséget az e rendelkezés által védett közérdekkel szemben.

II. A kereset benyújtását követően bekövetkezett tények

- 40 Több korábbi részvényes – köztük a felperes – és a Banco Popular hitelezői által az ESZT fellebbviteli bizottsága előtt indított különféle kereseteket követően az ESZT a honlapján közzétett a Banco Popular szanálására vonatkozó egyes dokumentumokat.
- 41 A Törvényszék Hivatalához 2018. február 6-án benyújtott keresetlevelével a felperes keresetet indított az ESZT fellebbviteli bizottsága 2017. november 28-i határozatának megsemmisítése iránt, amely keresetet a T-62/18. számon vettek nyilvántartásba.
- 42 Ezenkívül 2018. július 18-án a felperes az EKB 2018. május 8-i LS/MD/18/141 határozatának megsemmisítése iránt is keresetet nyújtott be, amely határozatban az EKB megtagadta a jelen kereset tárgyát képező, a Banco Popular szanálására vonatkozó egyes dokumentumokhoz való hozzáférést. A keresetet T-442/18. számon vették nyilvántartásba.

- 43 2018. június 14-én a Deloitte iroda megküldte az ESZT-nek azt az értékelési jelentést, amelyet annak meghatározása érdekében végeztek, hogy a részvényesek és a hitelezők kedvezőbb bánásmódban részesültek volna-e, ha a szanálási eljárás alá vont intézményt a 806/2014 rendelet 20. cikkének (16)–(18) bekezdésében előírt rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá vetették volna (a továbbiakban: 3. értékelés).
- 44 2018. augusztus 6-án az ESZT közzétette honlapján a Banco Popularra vonatkozó szanálási intézkedések által érintett részvényeseknek és hitelezőknek fizetendő kártérítés szükségességének megítéléséről és a meghallgatáshoz való joggal kapcsolatos eljárás megindításáról szóló, SRB/EES/2018/132 előzetes határozatára vonatkozó 2018. augusztus 2-i véleményét, valamint a 3. értékelés nem bizalmas változatát. 2018. augusztus 7-én az ESZT 2018. augusztus 2-i véleményéről szóló közleményt tettek közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2018. C 277. I., 1. o.).
- 45 2020. március 17-én az ESZT elfogadta az SRB/EES/2020/52 határozatot, amely meghatározta, hogy kell-e kártalanítást nyújtani a Banco Popularra vonatkozóan hozott szanálási intézkedések által érintett részvényeseknek és hitelezőknek. A honlapján közzétett határozatában az ESZT azt állapította meg, hogy a Banco Popular szanálásában érintett részvényesek és hitelezők a 806/2014/EU rendelet 76. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján nem jogosultak kártalanításra az Egységes Szanálási Alapból (ESZA). Az e határozatra vonatkozó közleményt 2020. március 20-án tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2020. C 91., 2. o.).

III. Az eljárás és a felek kérelmei

- 46 A Törvényszék Hivatalához 2017. december 27-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 47 A Törvényszék Hivatalához ugyanezen a napon benyújtott külön beadványában a felperes azt kérte, hogy a Törvényszék a jelen keresetet az eljárási szabályzatának 152. cikke szerinti gyorsított eljárásban bírálja el. Az EKB az előírt határidőn belül benyújtotta az e kérelemre vonatkozó észrevételeit. 2018. január 26-i határozatával a Törvényszék (nyolcadik tanács) elutasította a gyorsított eljárás iránti kérelmet.
- 48 A Törvényszék Hivatalához 2018. március 6-án benyújtott beadványában a Banco Popular és a Banco Santander kérte, hogy az EKB kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson.
- 49 A Törvényszék Hivatalához 2018. április 11-én benyújtott beadványában a Bizottság kérte, hogy az EKB kérelmeinek támogatása végett a jelen eljárásba beavatkozhasson.
- 50 2018. július 17-i határozatával a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a beavatkozást a Bizottság számára. A Bizottság benyújtotta beavatkozási beadványát, és a felek az előírt határidőn belül benyújtották az arra vonatkozó észrevételeiket.
- 51 2018. július 27-i végzéseivel a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke engedélyezte a Banco Santander és a Banco Popular beavatkozását. E felek benyújtották beavatkozási beadványaikat, a felperes és az alperes pedig a megadott határidőn belül benyújtották az e beadványokra vonatkozó észrevételeiket.

- 52 A Törvényszék Hivatalához 2018. október 30-án benyújtott beadványában a Banco Santander arról tájékoztatta a Törvényszéket, hogy 2018. szeptember 28-i hatállyal a Banco Popular általános jogutódja lett, és hogy ez utóbbi beavatkozását visszavonták.
- 53 A felperes az előírt határidőn belül észrevételeket nyújtott be a Banco Popular beavatkozásának visszavonására vonatkozóan. E tekintetben sem az EKB, sem a Bizottság nem terjesztett elő észrevételeket.
- 54 2019. február 5-i végzésével a Törvényszék nyolcadik tanácsának elnöke törölte a Banco Popular beavatkozását a nyilvántartásból, és úgy határozott, hogy a Banco Santander viseli a Banco Popular beavatkozásával kapcsolatban a saját költségeit, valamint a felperes részéről felmerült költségeket. Úgy határozott továbbá, hogy az EKB és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.
- 55 A nyolcadik tanács elnöke a felek meghallgatását követően 2019. augusztus 1-jei határozatával az eljárási szabályzat 69. cikkének b) pontja alapján felfüggesztette az eljárást a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítélet (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) alapjául szolgáló ügyben hozandó jogerős határozat meghozataláig, amelyre azóta sor került.
- 56 A Törvényszék tanácsai összetételének módosulásakor az előadó bírót a harmadik tanácsba osztották be, és ezért a jelen ügyet az eljárási szabályzat 27. cikkének (5) bekezdése alapján e tanácsnak osztották ki.
- 57 2019. december 19-én a Bíróság meghozta az EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletet (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Következésképpen a jelen ügyben folytatódott az eljárás.
- 58 Az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívták egyrészt a felperest arra, hogy foglaljon állást a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletből (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) a jelen ügy szempontjából véleménye szerint levonható következtetésekkel kapcsolatban, másrészt pedig az EKB-t, a Bizottságot és a Banco Santandert arra, hogy terjesszék elő a felperes válaszára vonatkozó észrevételeiket.
- 59 Az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedés keretében a felperest, az EKB-t és a Bizottságot felhívták arra, hogy írásban válaszoljanak a Törvényszék által feltett kérdésekre. A felek a megadott határidőn belül válaszoltak.
- 60 2020. november 27-i végzésével a Törvényszék felhívta az EKB-t egyfelől az Európai Unió Bírósága alapokmánya 24. cikkének első bekezdése, másfelől az eljárási szabályzat 91. cikkének c) pontja, valamint 104. cikke alapján arra, hogy nyújtsa be azokat a dokumentumokat, amelyekhez a hozzáférést a megtámadott határozatok megtagadták.
- 61 A harmadik tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzatának 28. cikkét alkalmazva úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 62 2021. február 12-i levelében a Banco Santander jelezte, hogy a Covid19-járvány okozta egészségügyi válság miatt nem tud Luxembourgba (Luxemburg), a tárgyalás helyszínére utazni, és azt kérte, hogy a tárgyaláson videókonferencia útján vehessen részt. 2021. február 17-i határozatával a kibővített harmadik tanács elnöke úgy határozott, hogy helyt ad a Banco Santander kérelmének.

- 63 A Törvényszék a 2021. március 4-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék szóbeli kérdéseire adott válaszait.
- 64 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatokat;
 - az EKB-t kötelezze a költségek viselésére.
- 65 A Bizottság és a Banco Santander által támogatott EKB azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

IV. A jogkérdésről

- 66 Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik. Az első jogalap azon alapul, hogy az EKB a megtámadott határozatokban megsértette a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját. A második jogalap keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a második megtámadott határozatban az EKB megsértette a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdését. A harmadik jogalap a második és a harmadik megtámadott határozat arra alapított megsemmisítésére irányul, hogy azok megsértették a 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdése első franciabekezdését. A negyedik jogalap az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. cikkének megsértésén alapul. Az ötödik jogalap keretében, amelyet a Bizottság és a Banco Santander beavatkozási beadványára tett észrevételeiben hozott fel először a felperes, azt állítja, hogy a második megtámadott határozat sérti az indokolási kötelezettséget a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének alkalmazását illetően.
- 67 A felperes által felhozott öt jogalap vizsgálata előtt meg kell vizsgálni, hogy a jogvita tárgya és a felperes eljáráshoz fűződő érdeke továbbra is fennáll-e.
- 68 Ezt követően meg kell vizsgálni a második megtámadott határozat szövegét. Ezen elemzés alapján először az ötödik és a második jogalapot kell megvizsgálni. Második lépésben az első jogalapot, adott esetben pedig a harmadik jogalapot, végül pedig a negyedik jogalapot kell megvizsgálni.

A. A jogvita tárgyról és a felperes eljáráshoz fűződő érdekéről

- 69 Beavatkozási beadványában a Banco Santander felhívja a Törvényszék figyelmét arra, hogy a jelen kereset benyújtása óta egyes dokumentumokat nagy részükben közzétettek vagy hamarosan közzé fognak tenni az ESZT honlapján, az ESZT fellebbviteli bizottság döntéseinek következtében (lásd e tekintetben a 40. és azt követő pontokat). A Banco Santander úgy véli, hogy e körülményre tekintettel okafogyottá válhat a jelen kereset.
- 70 Az EKB és a felperes vitatja a Banco Santander állításait.

- 71 Amint azt a Banco Santander helyesen megjegyzi, a Törvényszék kimondta, hogy a beavatkozó fél jogállása nem engedi meg, hogy önállóan elfogadhatatlansági kifogást terjesszen elő, és a Törvényszék így nem köteles azokat a jogalapokat megvizsgálni, amelyeket kizárólag a beavatkozó fél terjesztett elő, és amelyek nem eljárásgátló okokra vonatkoznak (1993. március 24-i CIRFS és társai kontra Bizottság ítélet, C-313/90, EU:C:1993:111, 22. pont; 2018. december 13-i Post Bank Iran kontra Tanács ítélet, T-559/15, EU:T:2018:948, 63. pont).
- 72 Mindazonáltal az eljárási szabályzat 131. cikkének (1) bekezdése értelmében, ha a Törvényszék megállapítja, hogy a kereset okafoyottá vált, és már nem szükséges határozni, az előadó bíró javaslatára és a felek meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.
- 73 Amint azt az állandó ítélkezési gyakorlat elismerte, a felperes eljáráshoz fűződő érdekének – a kereset tárgyára tekintettel – a kereset benyújtásakor kell fennállnia, ellenkező esetben a kereset elfogadhatatlannak minősül. A jogvita tárgyának – az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan – a bírósági határozat kihirdetéséig fenn kell maradnia, ellenkező esetben a kereset okafoyottá válik; ez tehát feltételezi, hogy a kereset eredményén keresztül alkalmas arra, hogy az azt kezdeményező fél számára előnnyel járjon (lásd: 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 74 Ami egyrészt a jogvita tárgyát illeti, a Bíróság a 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítéletének (C-761/18 P, EU:C:2021:52) 33. pontjában emlékeztetett arra, hogy az uniós intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférést illetően a jogvita mindaddig megőrzi a tárgyát, amíg az érintett intézmény a kért dokumentumhoz való hozzáférést megtagadó határozatot hivatalosan nem vonja vissza, még ha azt harmadik személy hozzáférhetővé is tette.
- 75 Mivel az EKB formálisan nem vonta vissza a megtámadott határozatokat, a jelen kereset megőrizte a tárgyát.
- 76 Másrészt pedig a felperes eljáráshoz fűződő érdekét illetően meg kell jegyezni, hogy a Banco Popular szanalási eljárásával kapcsolatban az ESZT honlapján a következő dokumentumokat tették részben vagy egészben közzé: először, a szanalási programot, másodszer, az ESZT által a 806/2014 rendelet 20. cikke (5) bekezdésének a) pontja alapján készített, 2017. június 5-i első értékelési jelentést; harmadszer, a 806/2014 rendelet 20. cikkének (10) bekezdése alapján független szakértő által készített, 2017. június 6-i második értékelési jelentést; negyedszer, a 2016. évi szanalási tervet; ötödszer, a 2017. június 6-i értékesítési levelet; hatodszer, az ESZT-nek a Banco Popular értékesítési eljárásának megindításáról szóló, 2017. június 3-i határozatát; hetedszer, az ESZT 2017. június 3-i, a Banco Popular értékesítési eljárása megindításáról szóló határozatát kísérő levelet; nyolcdszer, a 3. értékelést; kilencedszer, az ESZT-nek a Banco Popularra vonatkozó szanalási intézkedések által érintett részvényeseknek és hitelezőknek fizetendő kártérítés szükségességének megítélésére és a meghallgatáshoz való joggal kapcsolatos eljárás megindítására vonatkozó előzetes döntéséről szóló, 2018. augusztus 2-i véleményét; tizedszer, a kötelezettségekre vonatkozó 2017. évi jelentést; tizenegyedszer, a 2017. évi kritikus funkciókról szóló jelentést, és tizenkettedszer, a Banco Populartól a magánértékesítési eljárás keretében kapott dokumentumokat.
- 77 Meg kell állapítani, hogy a fenti 76. pontban említett dokumentumok nem foglalják magukban a jelen jogvita tárgyát képező, a fenti 21–25. és 33. pontban említett dokumentumokat, amit a felperes mind írásban, mind pedig a tárgyaláson is megerősített.

- 78 Mindenesetre a Bíróság megállapította, hogy olyan helyzetben, amikor a felperes kizárólag egy harmadik fél által hozzáférhetővé tett dokumentumhoz kapott hozzáférést, és az érintett intézmény továbbra is megtagadja tőle a kért dokumentumhoz való hozzáférést, nem állapítható meg, hogy a felperes hozzáférhetett ez utóbbi dokumentumhoz, és ennél fogva elveszítette az ahhoz fűződő érdekét, hogy pusztán e hozzáférhetővé tétel miatt a vitatott határozat megsemmisítését kérje. Ellenkezőleg, ilyen helyzetben a felperesnek továbbra is fennáll a kért dokumentum hitelesített változatához való hozzáféréshez fűződő valós érdeke, amely biztosítja, hogy ez az intézmény a dokumentum kibocsátója, és hogy ez a dokumentum annak hivatalos álláspontját fejezi ki (lásd ebben az értelemben: 2021. január 21-i Leino-Sandberg kontra Parlament ítélet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, 48. pont).
- 79 Mivel az EKB a tárgyaláson megerősítette, hogy a jelen kereset benyújtása óta nem tette hozzáférhetővé a kért dokumentumokat, és továbbra is megtagadta az azokhoz való hozzáférést, meg kell állapítani, hogy a felperes a jelen kereset keretében megőrizte az eljáráshoz fűződő érdekét.

B. A második megtámadott határozat értelmezéséről

- 80 Előzetesen meg kell állapítani, hogy eltérés van aközött, ahogyan az EKB a második megtámadott határozatot a Törvényszékhez benyújtott beadványaiban összefoglalta, és magának a határozatnak a szövege között. Közelebbről, ez az eltérés arra a kérdésre vonatkozik, hogy az EKB a második megtámadott határozat keretében a 2004/258 határozat mely rendelkezéseire hivatkozott a különböző típusú információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokául.
- 81 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a második megtámadott határozat angol változatára támaszkodik e határozat tartalmának értelmezésekor. A második megtámadott határozat spanyol változata ugyanis a következő megjegyzést tartalmazza: „Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)” (Nem hivatalos fordítás [eltérés esetén az angol nyelvi változat az irányadó]). A felek között nem vitatott, hogy az említett határozat angol változatát kell hitelesnek tekinteni.
- 82 Ezt követően emlékeztetni kell arra, ahogy az a fenti 25. pontban kifejtésre került, hogy a második megtámadott határozat négy olyan dokumentumhoz való részleges hozzáférés megtagadását tartalmazza, amelyek öt információkategoriót tartalmaznak, nevezetesen az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére, a felkínált biztosítékokra, a Banco Popular likviditási helyzetére és a bank tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információkat. Ezen öt információkategorió tekintetében a második megtámadott határozat öt kivételt alkalmaz a hozzáférési jog alól, amelyek a szóban forgó információ típusától függően fedik egymást.
- 83 A Törvényszék által a tárgyaláson feltett kérdésre válaszolva az EKB kifejtette, hogy véleménye szerint a második megtámadott határozat a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételeken alapul az információk azon öt kategóriája tekintetében, amelyek tekintetében a hozzáférést megtagadták (lásd a fenti 82. pontot). Az EKB szerint ezt az értelmezést alátámasztja az ellenkérelem B.1. melléklete, amely egy táblázatot tartalmaz a kért dokumentumokra és az EKB által a hozzáférhetővé tétel (részleges) megtagadásának indokaira vonatkozóan, amely melléklet a második megtámadott határozat szerves részét képezi.

- 84 Az EKB állításaira válaszul a felperes a tárgyaláson jelezte, hogy úgy véli, megsértették a védelemhez való jogát, mivel egyrészt az ellenkérelem B.1. mellékletét nem közölték vele a második megtámadott határozattal együtt, másrészt a második megtámadott határozat szövege nem erősíti meg az EKB azon álláspontját, amely szerint az információk azon öt kategóriája, amelyek tekintetében a hozzáférést megtagadták, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételek hatálya alá tartozik.
- 85 Először is meg kell állapítani, hogy a második megtámadott határozat megerősíti az EKB 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatát. Márpedig e 2017. augusztus 11-i határozat szövegéből kitűnik, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételek kizárólag az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkra terjedtek ki, a Banco Popular likviditási helyzetére és tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információkra azonban nem.
- 86 Másodszor, a második megtámadott határozatban, az „Information on the liquidity situation and the capital ratios of BPE” (A Banco Popular likviditási helyzetére és tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információk) cím alatt az EKB leszögezi: „[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of BPE” ([m]egerősítő kérelmében Ön nem vitatja az EKB által a BPE likviditási helyzetéhez és tőke megfelelési mutatóihoz való hozzáférés megtagadására vonatkozóan felhozott érvelést és érveket) és „[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) („protected as such under Union law”) and the first indent of Article 4(2) („the commercial interests of a natural or legal person”) of Decision ECB/2004/3” (az Igazgatóság úgy véli, hogy az információk az EKB/2004/3 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja [»az uniós jog alapján védett[ek]«] és 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése [»természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei«] által védett információk). Ezek a mondatok kétséget kizáróan igazolják, hogy a Banco Popular likviditási helyzetére és tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információkra nem vonatkoznak a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételek.
- 87 Harmadszor meg kell állapítani, hogy az EKB állításaival ellentétben az ügy iratainak egyetlen eleme sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az EKB ellenkérelmének B.1. melléklete a második megtámadott határozat szerves részét képezi.
- 88 Egyrészt ugyanis a második megtámadott határozat nem hivatkozik semmilyen csatolt mellékletre. Másrészt a B.1. mellékletben szereplő táblázat a három megtámadott határozatra vonatkozik, és nem csupán a második megtámadott határozatra, így valószínű, hogy az említett mellékletet a jelen kereset céljából készítették.
- 89 E tényezőkre figyelemmel meg kell állapítani, hogy ellentétben azzal, amire az EKB a Törvényszékhez, valamint a tárgyaláson benyújtott beadványaiban hivatkozott, a második megtámadott határozat nem a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételeken alapul azon öt információkategória egyike tekintetében sem, amelyhez a hozzáférést megtagadták. Konkrétabban, az EKB a második megtámadott határozatban a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első, második és hetedik franciabekezdése alapján kizárólag az ELA felső határához, az ELA ténylegesen nyújtott összegéhez és a felkínált biztosítékokhoz való hozzáférést tagadta meg. A felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke

(2) bekezdésének első franciabekezdése alapján is megtagadta. Ezzel szemben a Banco Popular likviditási helyzetére és tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadását illetően a második megtámadott határozat kizárólag a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontján és 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésén alapul.

C. A 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének a második megtámadott határozatban való alkalmazását illetően az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, ötödik jogalapról

- 90 A Bizottság és a Banco Santander beavatkozási beadványaira vonatkozó észrevételeiben a felperes egy arra alapított jogalpra hivatkozott, hogy a második megtámadott határozat sérti az indokolási kötelezettséget, mivel az EKB azokban nem fejté ki azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy egyrészt az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak titkossága tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó, az első franciabekezdésében szereplő kivétel hatálya alá tartoznak, másrészt pedig, hogy az ezen információkhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti az ezen kivétel által védett érdeket.
- 91 E jogalap alátámasztása érdekében a felperes a 2018. április 26-i Espírito Santo Financial (Portugal) kontra EKB ítéletre (T-251/15, nem tették közzé, EU:T:2018:234) hivatkozik. Ebben az ítéletben a Törvényszék megállapította, hogy az EKB megsértette indokolási kötelezettségét, mivel egyrészt nem fejtette ki azokat az okokat, amelyek miatt az ezen ügyben kért dokumentumok a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt kivétellel érintett terület alá tartoznak, másrészt pedig nem szolgáltat olyan indokolással, amely lehetővé teszi annak megértését és ellenőrzését, hogy a szóban forgó dokumentumokhoz való hozzáférés miként sértette volna a védett érdeket.

1. Előzetes észrevételek

- 92 Meg kell állapítani, hogy a felperes csak az eljárás előrehaladott szakaszában, vagyis a Bizottság és a Banco Santander beavatkozási beadványaira tett észrevételeiben hozta fel az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot.
- 93 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a megsemmisítés iránti kereset keretében a jogi aktus indokolásának hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap imperatív jogalappal minősül, amelyet az uniós bíróság hivatalból figyelembe vehet, sőt köteles figyelembe venni, és amelyre következképpen a felek az eljárás bármely szakaszában hivatkozhatnak (1997. február 20-i Bizottság kontra Daffix ítélet, C-166/95 P, EU:C:1997:73, 25. pont; 2001. december 13-i Krupp Thyssen Stainless és Acciai speciali Terni kontra Bizottság ítélet, T-45/98 és T-47/98, EU:T:2001:288, 125. pont; 2021. február 10-i Şanlı kontra Tanács ítélet, T-157/19, nem tették közzé, EU:T:2021:75, 34. pont).
- 94 Ezenfelül az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó – az EUMSZ 296. cikk második bekezdésében foglalt és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában rögzített – kötelezettség a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, és célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig

annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (lásd: 2017. július 26-i Tanács kontra LTTE ítélet, C-599/14 P, EU:C:2017:583, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. február 10-i Şanlı kontra Tanács ítélet, T-157/19, nem tették közzé, EU:T:2021:75, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 95 A szintén állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásnak a szóban forgó jogi aktus jellegéhez kell igazodnia, és abból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét (2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács [A földközi-tengeri kardhal halászati kvótája] ítélet, C-611/17, EU:C:2019:332, 40. pont); 2019. május 8-i Landeskreditbank Baden-Württemberg kontra EKB ítélet, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. pont; 2021. január 27-i KPN kontra Bizottság ítélet, T-691/18, nem tették közzé, EU:T:2021:43, 161. pont).
- 96 A jelen ügyben, ahogy az az alábbiakban kifejtésre kerül, az, hogy az EKB megtagadta a bizonyos információkhoz való hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján, nem felel meg e követelményeknek.

2. Az indokolási kötelezettség megsértéséről

a) Az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadását illető indokolási kötelezettség megsértéséről

- 97 Mindenekelőtt az EKB dokumentumaihoz való hozzáférés jogára irányadó jogi keret tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 1. cikk (2) bekezdése az Európai Unió döntéshozatali eljárásának a nyitottságát írja elő. E tekintetben az EUMSZ 15. cikk (1) bekezdése azt írja elő, hogy a jó kormányzás előmozdítása és a civil társadalom részvételének biztosítása céljából az Unió intézményei, szervei és hivatalai munkájuk során a nyitottság elvének lehető legnagyobb mértékű tiszteletben tartásával járnak el. E cikk (3) bekezdésének első albekezdése szerint bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz hozzáférni az e bekezdésnek megfelelően meghatározandó elvek és feltételek szerint. Ezenfelül e bekezdés második albekezdése szerint az e dokumentumokhoz való hozzáférési jog általános elveit és köz- vagy magánérdeken alapuló korlátozásait rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa határozza meg. E bekezdés harmadik albekezdése szerint a második albekezdésben említett rendeleteknek megfelelően valamennyi intézmény, szerv és hivatal gondoskodik tevékenységének átláthatóságáról és saját eljárási szabályzatában rögzíti a dokumentumaihoz való hozzáférésre vonatkozó különös rendelkezéseket. E bekezdés negyedik albekezdése értelmében e bekezdést az Európai Unió Bíróságára, az Európai Központi Bankra és az Európai Beruházási Bankra csak annyiban kell alkalmazni, amennyiben igazgatási feladatokat látnak el.
- 98 A 2004/258 határozat célja – ahogy az a (2) és (3) preambulumbekkezdéséből kitűnik –, hogy szélesebb körű hozzáférést biztosítson az EKB dokumentumaihoz, mint amely az Európai Központi Bank dokumentációjához és irattárához való nyilvános hozzáféréstről szóló, 1998.

november 3-i 1999/284/EK EKB határozat (HL 1999. L 110., 30. o.) rendszerében létezett, mindemellett védve az EKB és a nemzeti központi bankok függetlenségét, valamint az EKB feladatainak ellátásával kapcsolatos bizonyos kérdések titkosságát.

- 99 Ily módon a 2004/258 határozat 2. cikkének (1) bekezdése valamennyi uniós polgárt, valamint a valamely tagállam területén lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező valamennyi természetes vagy jogi személyt jogosulttá tesz az EKB dokumentumaihoz való hozzáférésre az e határozatban meghatározott feltételek és korlátozások szerint.
- 100 E jog bizonyos köz- vagy magánérdekű okokon alapuló korlátozásoknak van alávetve. Konkrétabban és (4) preambulumbekkezdésével összhangban a 2004/258 határozat a 4. cikkében olyan kivételrendszert határoz meg, amely feljogosítja az EKB-t arra, hogy megtagadja a dokumentumhoz való hozzáférést, ha ez utóbbi sértené az e cikk (1) és (2) bekezdésében védett valamely érdeket, vagy abban az esetben, ha az említett dokumentum az EKB vagy a nemzeti központi bankokon belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott állásfoglalásokat tartalmaz.
- 101 Mivel a hozzáférési jog alóli, a 2004/258 határozat 4. cikkében előírt kivételek eltérést jelentenek a dokumentumokhoz való hozzáférés alól, azokat szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 41. pont; 2019. március 12-i De Masi és Varoufakis kontra EKB ítélet, T-798/17, EU:T:2019:154, 17. pont).
- 102 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a 2018. április 26-i Espírito Santo Financial (Portugal) kontra EKB ítéletet (T-251/15, nem tették közzé, EU:T:2018:234), amelyre a felperes az ötödik jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott (lásd a fenti 91. pontot), a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítélet (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) hatályon kívül helyezte.
- 103 A 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletben (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) a Bíróság kimondta, hogy az EKB Kormányzótanácsának biztosított kizárólagos hatáskörre tekintettel a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontját a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló, az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt (4.) jegyzőkönyv (a továbbiakban: a KBER és az EKB alapokmánya) 10. cikke (4) bekezdésének második mondatával összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az védi a Kormányzótanács tanácskozásai eredményének titkosságát, anélkül hogy szükséges lenne, hogy az említett eredményt tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása ahhoz a feltételhez legyen kötve, hogy a hozzáférhetővé tétele sértené a közérdek védelmét (2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial [Portugal] ítélet, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 43. pont; 2020. október 21-i EKB kontra Estate of Espírito Santo Financial Group ítélet, C-396/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:845, 50. pont).
- 104 A Bíróság hozzátette, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése alapján az EKB titkárságának főigazgatója köteles megtagadni a Kormányzótanács tanácskozásainak eredményéhez való hozzáférést, kivéve ha a Kormányzótanács úgy döntött, hogy azt teljes egészében vagy részben nyilvánosságra hozza (2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial [Portugal] ítélet, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 44. pont; 2020. október 21-i EKB kontra Estate of Espírito Santo Financial Group ítélet, C-396/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:845, 51. pont).

- 105 A Bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy a Kormányzótanács tanácskozásainak eredményéhez való hozzáférés megtagadásáról szóló határozat jogilag megkövetelt módon történő indokolása a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésére való hivatkozásra korlátozható az e tanácskozások eredményét tükröző dokumentumok tekintetében (2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial [Portugal] ítélet, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 46. pont; 2020. október 21-i EKB kontra Estate of Espírito Santo Financial Group ítélet, C-396/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:845, 53. pont).
- 106 A Törvényszék azon felhívására válaszul, hogy nyilatkozzon a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletből (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) levonandó következtetésekről, a felperes elismeri, hogy úgy tűnik, ez az ítélet lehetővé teszi az EKB számára, hogy eltérjen a határozatai indokolásának kötelezettségétől a döntéshozó szervek tanácskozásai titkosságának a KBER és az EKB alapokmányából következő sajátos jellemzőire tekintettel. A felperes azonban hangsúlyozza, hogy a Bíróság érvelése kizárólag „az EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak eredményét tükröző dokumentumokra” korlátozódik.
- 107 Az EKB szerint, amelyet e tekintetben a Bizottság és a Banco Santander támogat, a felperes ötödik jogalapját el kell utasítani a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletből (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) levonandó következtetések alapján. Ily módon az EKB úgy véli, hogy tiszteletben tartotta az indokolási kötelezettségét pusztán azért, hogy a kért információkhoz való hozzáférés megtagadása érdekében a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének alkalmazására hivatkozott.
- 108 E tényezőkre tekintettel kell megvizsgálni, hogy az EKB jogilag megkövetelt módon indokolta-e meg a második megtámadott határozatot azon részében, amelyben a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak titkossága tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó, első franciabekezdésében szereplő kivétel alapján megtagadta a hozzáférést bizonyos információkhoz.
- 109 Amint arra az EKB helyesen rámutat, a második megtámadott határozat indokolása csupán a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglaltakra történő egyszerű utalásra szorítkozik az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadása tekintetében.
- 110 Márpedig a felperes jogosan hivatkozik arra, hogy a Bíróságnak a fenti 103–105. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy a hozzáférés megtagadására csak az „EKB döntéshozó szervei tanácskozásainak eredményét tükröző” dokumentumok tekintetében alkalmazható az olyan indokolási kötelezettség, amely a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt egyszerű hivatkozásra korlátozódhat.
- 111 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az EKB nem pontosítja – minden olyan információtípusra vonatkozóan, amelyhez a hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján megtagadja –, hogy mely dokumentumban található ez az információ. Csupán annyit említ általános jelleggel, hogy az a három információtípus, amelyekhez az általa hivatkozott kivételek alapján megtagadja a hozzáférést, azon négy dokumentumban található, amelyekhez részleges hozzáférést biztosított, vagyis a Banco de España elnökének 2017. június 5-én az EKB elnökéhez címzett „Emergency liquidity assistance” című levele, a Banco de España elnökének 2017. június 5-én az EKB elnökéhez címzett „Emergency liquidity assistance” című emlékeztető levele, az EKB Igazgatóságának a Kormányzótanács elé terjesztett „Emergency

liquidity assistance request from Banco de España” című, 2017. június 5-i javaslata és az EKB Kormányzótanácsának 2017. június 5-én, telekonferencia keretében tartott 447. üléséről készült beszámoló.

- 112 Márpedig e négy dokumentum közül az egyetlen dokumentum, amely nyilvánvalóan az EKB Kormányzótanácsa tanácskozásai eredményének megállapítását szolgálja, az EKB Kormányzótanácsa 2017. június 5-én, telekonferencia keretében tartott 447. üléséről készült beszámoló. E tekintetben az EKB a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatban kifejtette, amit a második megtámadott határozat is megerősített, hogy a Kormányzótanács arra vonatkozó határozatait, hogy nem kifogásolja az ELA felső határát, e szerv üléseinek jegyzőkönyvei rögzítik, amelyek a KBER és az EKB alapokmánya 10. cikkének (4) bekezdése értelmében bizalmasak a Kormányzótanács tagjai függetlenségének és döntéshozatali rendjének megőrzése érdekében.
- 113 A Törvényszék, az érintett négy dokumentumnak az EKB által a fenti 60. pontban említett bizonyításvételt követően benyújtott bizalmas változataiba való betekintést követően megállapíthatta, hogy az említett beszámoló csak az egyiket tartalmazza azon három információ közül, amelyekhez a hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján megtagadták, vagyis az ELA felső határát. Az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkat azon három másik dokumentum tartalmazza, amelyekhez az EKB megtagadta a teljes hozzáférést, vagyis a Banco de España elnökének 2017. június 5-i két levelében és az Igazgatóság 2017. június 5-i javaslatában szerepelnek.
- 114 Így a Bíróság fenti 103–105. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatának megfelelően az EKB a jogilag megkövetelt módon indokolta az ELA felső határára vonatkozó információhoz való hozzáférés megtagadását, amennyiben ez az információ a Kormányzótanács 447. üléséről készült beszámolóban található, mivel ez a dokumentum a Kormányzótanács tanácskozásainak eredményét tükrözi.
- 115 Ugyanakkor meg kell vizsgálni, hogy az EKB a jogilag megkövetelt módon megindokolta-e az ELA felső határához, az ELA ténylegesen nyújtott összegéhez és a felkínált biztosítékokhoz való hozzáférés megtagadását is, amennyiben ezen információk a másik három dokumentumban szerepelnek.
- 116 A tárgyaláson ezzel kapcsolatban feltett kérdésre válaszolva az EKB jelezte, hogy véleménye szerint a Banco de España elnökének két levele és az Igazgatóság javaslata olyan dokumentumok, amelyek lehetővé teszik a Kormányzótanács számára, hogy világos határozatot hozzon, és amelyek e tekintetben szükségszerűen összefüggnek e szerv határozataival. Ebből következik, hogy a Kormányzótanács tanácskozásai eredményének a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának a KBER és az EKB alapokmánya 10. cikke (4) bekezdésének második mondatával összefüggésben értelmezett első franciabekezdése alapján történő titkosságának védelme kiterjed a Kormányzótanács tanácskozásai céljából benyújtott összes előkészítő dokumentumra. Az EKB szerint azzal, hogy pusztán a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt kötelezettségre hivatkozva megtagadta e dokumentumok teljes változatához való hozzáférést, tiszteletben tartotta a Bíróság fenti 103–105. pontban ismertetett ítélezési gyakorlatának megfelelően fennálló indokolási kötelezettségét.
- 117 A felperes erre azt válaszolta, hogy mivel nem tudta megismerni a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének a Banco de España elnökének leveleiben és az Igazgatóság javaslatában kitakart információkra való alkalmazásának indokát, nem volt lehetősége

arra, hogy olyan jogalapot fogalmazzon meg, amely kétségbe vonja e rendelkezés alkalmazásának megalapozottságát. Közelebbről arra hivatkozott, hogy a hozzáféréshez való jog alóli kivételeket megszorítóan kell értelmezni, és hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének a KBER és az EKB alapokmánya 10. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett első franciabekezdésének az EKB által javasolt kiterjesztő értelmezése sérti e szabályt.

- 118 Meg kell állapítani, hogy a Banco de España elnökének két levele és az Igazgatóság javaslata korábbi keltezésű, mint a Kormányzótanács ülése, tehát nem tükrözik e szerv tanácskozásainak eredményét. Ebből következik, hogy a KBER és az EKB alapokmánya 10. cikke (4) bekezdésének második mondata nem alkalmazandó e dokumentumokra, így a Bíróság által követett, a fenti 103–105. pontban kifejtett érvelést nem lehet rájuk alkalmazni.
- 119 Ezenfelül az EKB feladata olyan indokolást adni, amelyből megérthető és ellenőrizhető egyfelől, hogy a kért dokumentum ténylegesen kapcsolódik-e a hivatkozott kivétellel érintett területhez, másfelől, hogy az e kivétellel kapcsolatos védelmi szükséglet valós-e (2013. szeptember 12-i Besselink kontra Tanács ítélet, T-331/11, nem tették közzé, EU:T:2013:419, 99. pont; 2020. március 26-i Bonnafous kontra Bizottság ítélet, T-646/18, EU:T:2020:120, 24. pont; lásd ebben az értelemben: 2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 61. pont).
- 120 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a 2004/258 határozat a hozzáférési jog alóli olyan kivételt tartalmaz, nevezetesen a 4. cikk (3) bekezdését, amely kifejezetten az EKB által belső használatra összeállított vagy kapott dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozik az EKB-n belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések keretében (lásd e tekintetben: 2020. december 17-i De Masi és Varoufakis kontra EKB ítélet, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, 66–79. pont).
- 121 Az, hogy sem a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatban, sem pedig a második megtámadott határozatban nem szerepel semmilyen érvelés, amely kifejtene, hogy a Banco de España elnökének leveleihez és az Igazgatóság javaslatához való teljes körű hozzáférés megtagadása – amennyiben e dokumentumok tartalmazzák az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkat – a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjának első franciabekezdésében foglalt kivétel hatálya alá tartozik, megakadályozta a felperest abban, hogy megérthesse az ezen információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokait, továbbá állítása szerint azt is, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja első franciabekezdésének az említett dokumentumokra való alkalmazása megalapozottságának vitatására jogalapot hozzon fel.
- 122 Amint az a fenti 116. pontban kifejtésre került, az EKB csak a tárgyaláson pontosította, hogy álláspontja szerint, mivel a Banco de España elnökének levelei és az Igazgatóság javaslata a Kormányzótanács tanácskozásaihoz szükséges támogatást képeznek, az e dokumentumokban szereplő bizonyos információkhoz való hozzáférés megtagadása a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt, a Bíróságnak a fenti 103–105. pontban ismertetett ítélkezési gyakorlatának megfelelően pusztán a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésére való hivatkozással indokolható.
- 123 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolást főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint az őt hátrányosan érintő határozatot. Az indokolás hiányát ugyanis nem orvosolhatja az a tény, hogy az érintett az uniós bíróságok előtti eljárás során megismeri a határozat indokait (2011. szeptember 29-i Elf Aquitaine kontra Bizottság ítélet, C-521/09 P,

EU:C:2011:620, 149. pont; 2012. július 19-i Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság ítélet, C-628/10 P és C-14/11 P, EU:C:2012:479, 74. pont; 2019. szeptember 10-i Trasys International és Axianseu – Digital Solutions kontra AESA ítélet, T-741/17, EU:T:2019:572, 53. pont).

- 124 Helyt kell tehát adni a második megtámadott határozat indokolásának elégtelenségére alapított jogalapnak, a határozat azon vonatkozásában, amelyben az a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján megtagadja az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést, mivel ezeket az információkat a Banco de España elnökének 2017. június 5-én az EKB elnökéhez címzett „Emergency liquidity assistance” című levele; a Banco de España elnökének 2017. június 5-én az EKB elnökéhez címzett „Emergency liquidity assistance” című emlékeztető levele; az EKB Igazgatóságának a Kormányzótanács elé terjesztett „Emergency liquidity assistance request from Banco de España” című, 2017. június 5-i javaslata tartalmazza.
- 125 Márpedig a második megtámadott határozat ezen elégtelen indokolásából fakadó következmények meghatározása előtt meg kell vizsgálni, hogy az EKB által hivatkozott egyéb kivételek, amelyek megalapozottságát a felperes a második jogalap keretében vitatja, igazolhatják-e az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadását.

b) A Kormányzótanácsban belüli szavazás eredményéhez való hozzáférés megtagadását illető indokolási kötelezettség megsértéséről

- 126 Az EKB Kormányzótanácsának a 2017. június 5-én telefonkonferencia keretében tartott 447. ülésről készült beszámoló bizalmas változata alapján a Törvényszék megállapította, hogy az EKB megtagadott egy olyan, az említett dokumentumban szereplő információhoz való hozzáférést, amely nem tartozik azon öt információkategória egyikébe sem, amelyekhez a második megtámadott határozat kifejezetten megtagadja a hozzáférést (lásd a fenti 82. pontot). A Kormányzótanácsban belüli szavazás eredményéről van szó. Ez az információ sem az ELA felső határát, sem az ELA ténylegesen nyújtott összegét, sem a felkínált biztosítékokat, sem a Banco Popular likviditási helyzetét, sem pedig annak tőkeemfelelési mutatóit nem érinti. Meg kell ugyanis állapítani, hogy a szavazás eredménye olyan sajátos információ, amelyet meg kell különböztetni az e szavazást megelőzően folytatott tanácskozások tartalmára vonatkozó információktól.
- 127 A tárgyaláson arra vonatkozóan feltett kérdésre, hogy a szavazás eredményéről egyáltalán nem tett említést, az EKB – e tekintetben a Bizottság támogatásával – azt válaszolta, hogy bár kifejezetten nem említette, hogy az ilyen típusú információkhoz való hozzáférést is megtagadja, álláspontja szerint a jogilag megkövetelt módon indokolta az ezen információhoz való hozzáférés megtagadását, amikor a Kormányzótanács 447. üléséről készült beszámolóhoz való hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésére hivatkozva teljes egészében megtagadta.
- 128 Márpedig az EKB által javasolt megközelítés azt jelentené, hogy tágan kell értelmezni a Kormányzótanács „tanácskozásainak eredményét”, mivel a Kormányzótanács tanácskozásainak eredménye hivatalból magában foglalja e testület szavazásának eredményét. Az ilyen tág értelmezés következésképpen azt igazolná, hogy az EKB-t a Kormányzótanácsban belüli szavazás

eredményét tartalmazó dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása során terhelő indokolási kötelezettség a Bíróságnak a fenti 103–105. pontban bemutatott ítélkezési gyakorlatának megfelelően korlátozott lenne.

- 129 Ugyanakkor, ahogy arra a felperes a tárgyaláson helyesen hivatkozott, az ilyen megközelítés nyilvánvalóan ellentétes lenne azzal az elvvel, amely szerint a hozzáféréshez való jogtól való eltéréseket szigorúan kell értelmezni (lásd a fenti 101. és 117. pontot).
- 130 Következésképpen az EKB-nak oly módon kellett volna megindokolnia a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének a Kormányzótanácson belüli szavazás eredményéhez való hozzáférés megtagadására való alkalmazását, hogy lehetővé tegye a felperes számára a határozat megalapozottságának értékelését.
- 131 A második megtámadott határozat azáltal, hogy még csak meg sem említi a Kormányzótanácson belüli szavazás eredményére vonatkozó információt, megsértette az indokolási kötelezettséget, és ennyiben meg kell semmisíteni.

D. A 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második és hetedik franciabekezdésének a második megtámadott határozatban való megsértésére alapított, második jogalapról

- 132 Második jogalapjának alátámasztása érdekében a felperes arra hivatkozik, hogy a második megtámadott határozatban az EKB megsértette a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó második franciabekezdését, valamint ugyanezen határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának az Unió egészében vagy valamely tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitása tekintetében a közérdek védelmére vonatkozó hetedik franciabekezdését, mivel tévesen azt állítja, hogy az ELA-nak a Banco Popular által, a szanalását megelőző napokban történt felhasználására, valamint a likviditási helyzetére és a tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó információknak a nyilvánosságra hozatala alááshatja a monetáris politika hatékonyságát és veszélybe sodorhatja az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi stabilitását.
- 133 Bár a felperes elismeri, hogy az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak eldöntésére, hogy sérül-e az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájához fűződő közérdek, úgy érvel, hogy az EKB a jelen ügyben nyilvánvaló értékelési hibát követett el, mivel a kért dokumentumok nem kapcsolódnak az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájához.
- 134 Ily módon, először is, a felperes nem valamely általános politikára vonatkozóan, hanem kizárólag egy meghatározott pénzügyi intézményre, azaz a Banco Popularra korlátozódó konkrét ügyre vonatkozóan kért információkat, méghozzá egy meghatározott időszak, vagyis a Banco Popular ESZT általi szanalásának időszaka vonatkozásában. Azon elv értelmében, amely szerint a hozzáféréshez való jog alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni, a felperes hozzáférés iránti kérelmét nem lehet túlzottan tágan, az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájával kapcsolatos adatokhoz való hozzáférés iránti kérelemként értelmezni.
- 135 Másodsor, a felperes által kért információk nem az Unióra vagy valamely tagállamra vonatkoznak, hanem a Banco Popular likviditási helyzetére.

- 136 Harmadszor, a kért információk nem általános jellegűek, hanem éppen ellenkezőleg, igen specifikusak. Nagyon pontos és korlátozott időszakra, nevezetesen a Banco Popular szanálását megelőző napokra vonatkoztak, és a Banco Popular sajátos helyzetét érintették. A második megtámadott határozat keretében elemzett információk, vagyis az ELA felső határa, az ELA ténylegesen nyújtott összege, a felkínált biztosítékok, valamint a Banco Popular likviditási helyzete és tőke megfelelési mutatói, nem világítanak rá az Unió általános politikájára. Következésképpen ezen információk hozzáférhetővé tétele aligha befolyásolhatja a monetáris politika hatékonyságát és az Unió pénzügyi stabilitását.
- 137 Negyedszer, a felperes azt állítja, hogy a hozzáférés iránti kérelme tiszteletben tartja az arányosság elvét, mivel kizárólag azokra az információkra vonatkozik, amelyek lehetővé tennék számára a Banco Popular azon állítólagos likviditási problémáinak megértését, amelyek a szanálásához vezettek.
- 138 Az EKB vitatja a felperes érveit.

1. A második jogalap hatástalan jellegéről

- 139 Az EKB arra hivatkozik, hogy a második jogalap hatástalan, mivel a kereset formálisan a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételekre vonatkozik, ám az előadott érvek kizárólag a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második franciabekezdésére vonatkoznak.
- 140 E tekintetben előzetesen meg kell állapítani, hogy a második jogalap megfogalmazása az érthetőség kedvéért kétségkívül lehetett volna világosabb. Így a keresetlevél 48. pontjában a felperes azt állítja, hogy a második megtámadott határozat a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdésén alapul, amikor megtagadja többek között „a likviditási helyzetre és a tőke megfelelési mutatókra vonatkozó” információkhoz való hozzáférést. Márpedig, ahogy az a fenti 85. pontban megállapításra került, az ezen információkhoz való hozzáférést kizárólag a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja és 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése alapján tagadták meg. A második jogalap tehát hatástalan annyiban, amennyiben az e kategóriába tartozó információkra vonatkozik, amelyekhez a második megtámadott határozat megtagadja a hozzáférést.
- 141 Továbbá azon kérdést illetően, hogy a felperes által felhozott második jogalap mind a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második franciabekezdésének, mind pedig ugyanezen határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja hetedik franciabekezdésének alkalmazását vitatni kívánja-e, meg kell állapítani, hogy a felperes által konkrétan a keresetlevél 55. pontjában kifejtett érvelés egyértelműen annak megkérdőjelezésére irányul, hogy az EKB két, politikai és földrajzi szempontból igen tág hatályú kivételre támaszkodott, miközben a kért információk mindössze egyetlen bank igen sajátos esetére vonatkoztak. Következésképpen el kell utasítani az EKB azon érvét, amely szerint a második jogalap e tekintetben hatástalan.
- 142 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 124. pontban megállapítást nyert, hogy az ELA felső határa, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk tekintetében a második megtámadott határozat nem tartalmaz jogi szempontból megfelelő indokolást, amennyiben ezen információk a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance” című levelében, a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance”

című emlékeztető levelében, valamint az EKB Igazgatóságának a Kormányzótanács elé terjesztett „Emergency liquidity assistance request from Banco de España” című, 2017. június 5-i javaslatában szerepelnek. A második jogalap tehát az ezen információkra vonatkozó részében nem hatástalan.

- 143 Ezzel szemben a második jogalap hatástalan annyiban, amennyiben az az ELA felső határára vonatkozóan a Kormányzótanács 447. üléséről készült beszámolóban szereplő információkhoz való hozzáférés megtagadására vonatkozik. Ugyanis, mivel egyrészt a fenti 114. pontban megállapítást nyert, hogy a második megtámadott határozatot a jogilag megkövetelt módon indokolták az említett információhoz való hozzáférés megtagadását illetően, amennyiben az a Kormányzótanács ülésének 447. üléséről készült beszámolóban szerepel, másrészt pedig a felperes nem hozott fel olyan jogalapot, amely érdemben vitatná a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének EKB általi alkalmazását, meg kell állapítani, hogy a Kormányzótanács 447. üléséről készült beszámolóban szereplő, az ELA felső határára vonatkozó információhoz való hozzáférés megtagadása ezen kivétel alkalmazásában indokolt. Mindemellett a teljesség kedvéért a Törvényszék ezen információ vonatkozásában is megvizsgálja a második jogalap megalapozottságát.

2. A második jogalap megalapozottságáról

- 144 A második jogalap lényegében két kifogásra oszlik. Az első kifogás keretében a felperes annak megállapítását rója fel az EKB-nak, hogy a kért információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdésében előírt kivételek hatálya alá tartoznak. A második kifogásával a felperes vitatja, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele, amennyiben azok kizárólag a Banco Popular sajátos helyzetére vonatkoznak, veszélybe sodorná a monetáris politika hatékonyságát és a pénzügyi stabilitást.

a) Az első, arra alapított kifogásról, hogy a kért információk nem tartoznak a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második és hetedik franciabekezdésének hatálya alá

- 145 Első kifogása keretében a felperes arra hivatkozik, hogy a hozzáféréshez való jog alóli kivételeket szigorúan kell értelmezni és alkalmazni, így a Banco Popularra vonatkozó információkhoz való hozzáférés iránti kérelmet nem lehet úgy értelmezni, mint az Unió vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikájára, illetve az Unió egészében vagy valamely tagállamban a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó kérelmet. Így az említett információk nem az Unióra vagy valamely tagállamra vonatkoznak, hanem csupán egy adott pénzügyi intézmény, nevezetesen a Banco Popular likviditási helyzetére. Ezenkívül azok csupán egy nagyon pontos időszakot érintenek, és egy igen sajátos esetre vonatkoznak. Ezek az információk tehát nem egy általános uniós politikát, hanem kizárólag a Banco Popular sajátos helyzetét érintik.
- 146 Amint azt a felperes helyesen állítja, a Törvényszék már korábban kimondta, hogy mivel a hozzáférési jog alóli, a 2004/258 határozat 4. cikkében előírt kivételek eltérést jelentenek a dokumentumokhoz való hozzáférés alól, azokat szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 41. pont; 2018. szeptember 27-i Spiegel-Verlag Rudolf Augstein és Sauga kontra EKB ítélet, T-116/17, nem tették közzé, EU:T:2018:614, 22. pont; 2019. március 12-i De Masi és Varoufakis kontra EKB ítélet, T-798/17, EU:T:2019:154, 17. pont).

- 147 Noha a megerősítő kérelem nem kifejezetten az Unió vagy valamely tagállam monetáris politikáját vagy pénzügyi stabilitását érintő információkhoz való hozzáférésre irányult, ebből azonban nem lehet arra következtetni, hogy az EKB által a kérelem szempontjából relevánsnak ítélt információk valójában a Banco Popular sajátos helyzetére korlátozódnának.
- 148 Mind a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatból, mind pedig a második megtámadott határozatból kitűnik ugyanis, hogy az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk az Unió árstabilitásával, monetáris politikájával és pénzügyi stabilitásával kapcsolatos megfontolásokon alapuló, rendkívül sajátos szabályozási háttérbe illeszkednek, így ezek az információk szükségképpen túlmutatnak egy adott hitelintézet egyedi helyzetén.
- 149 Ily módon, egyrészt az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére vonatkozó információkat illetően a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozat először is elég részletesen ismerteti az annak nyújtására alkalmazandó szabályozási keretet, elhatárolva az ilyen hitelt a jellegében más standard monetáris műveletektől. Az EKB kifejti többek között, hogy főszabály szerint kizárólag a nemzeti központi bankok felelősek a nemzeti jog értelmében az ELA nyújtásáért. Ezt követően megemlíti, hogy az EKB nem hagy jóvá és nem fogad el az ELA odaítélésével kapcsolatos határozatokat, a KBER és az EKB alapokmányának 14.4. cikke értelmében hatásköre annak értékelésére korlátozódik, hogy az ELA egyedi esetben történő nyújtása zavart okozhat-e az eurórendszer célkitűzéseiben és feladataiban. E tekintetben megemlítendő, hogy e hatáskör gyakorlása érdekében az eurórendszer a nemzeti központi bankok és az EKB közötti információcsere-rendszerrel rendelkezik. Az EKB végül megemlíti, hogy az ELA felső határának és az ELA ténylegesen nyújtott összegének utólagos közzététele csökkentheti a nemzeti központi bankok arra vonatkozó rugalmasságát, hogy a jövőben az ELA-műveleteket az adott eset sajátos körülményeihez igazíthassák. Az ilyen közzététel ugyanis azt az elvárást keltené, hogy az EKB a jövőbeli beavatkozások során ugyanúgy fog eljárni, még ha ez nem is indokolt. Ezek az elvárások a piaci szereplőket indokolatlan feltételezésekre is sarkallhatnak, ami alááshatná az EKB Kormányzótanácsának annak értékelése tekintetében fennálló hatáskörét, hogy egy tervezett ELA-művelet zavarhatja-e az eurórendszer célkitűzéseit és feladatait, mivel figyelembe kellene vennie a közzététel által a pénzügyi stabilitásra és végeredményben a monetáris politikára gyakorolt esetleges hatásokat is.
- 150 A második megtámadott határozat kifejezett hivatkozást tartalmaz az ELA nyújtására alkalmazandó szabályozási keretnek a fenti 149. pontban ismertetett részletes áttekintésére. Az EKB ezt követően kifejti, hogy a nemzeti központi bankok azon képessége, hogy a hitelintézetek átmeneti likviditási problémáit kezelni tudják, lényeges tényező a pénzügyi stabilitás szempontjából és alapvető feltétele a monetáris politika hatékonyságának. E tekintetben azokra a rendszerszintű hatásokra hivatkozik, amelyek a Banco Popular szanálását követték, és amelyek sérülékennyé tették a spanyol pénzügyi piacot, majd előadja, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele ismét felszítaná a pénzügyi intézményekkel szembeni feszültségeket, vagy a Banco Santander helyzetét illető megalapozatlan spekulációknak nyitna teret. E negatív spanyolországi hatások, többek között a pénzügyi piacok szoros kapcsolatára tekintettel, más tagállamokra is káros hatással járhatnak, és végeredményben az egész Unió pénzügyi stabilitását veszélybe sodorhatnak. A második megtámadott határozat ezenkívül az EUMSZ 127. cikk (5) bekezdésére hivatkozik, amely előírja, hogy az eurórendszer támogatja a pénzügyi rendszer stabilitását. Végezetül megismétli a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatban szereplő, az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére vonatkozó

információk utólagos közzétételével, valamint az ilyen közzététel által az ELA-műveleteknek a nemzeti központi bankok és az EKB általi rugalmas kezelésére gyakorolt hatására vonatkozó megfontolásokat.

- 151 Ami másrészt a felkínált biztosítékokat illeti, mind a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozat, mind pedig a második megtámadott határozat megemlíti, hogy ezen információk közzététele csökkentheti az ELA-műveletek mint a pénzügyi stabilitás fenntartására szolgáló eszközök hatékony érvényesülését. Az EKB szerint az ilyen közzététel visszariaszthatja a hitelintézeteket a standard monetáris politikai műveletekben való részvételtől, ami így alááshatná az EKB monetáris politikáját átültető monetáris transzmissziós mechanizmust. A felkínált biztosítékokra vonatkozó információk közzététele továbbá csökkenthetné azt a rugalmasságot, amellyel a nemzeti központi bankoknak rendelkezniük kell ahhoz, hogy hatékonyan reagáljanak a likviditási válságokra, mivel az ilyen közzététel elvárásokat teremt a jövőben elfogadott biztosítékok típusát illetően. Márpedig elengedhetetlen, hogy a nemzeti központi bankok megőrizzék a rugalmasságukat az esetleges biztosítékok széles körének figyelembevétele érdekében.
- 152 Tekintettel a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozat és a második megtámadott határozat tartalmára, az EKB azáltal, hogy felhívta a felperes figyelmét az ELA nyújtására irányadó rendszerre, és elmagyarázta, hogy az EKB e tekintetben milyen szerepet tölt be, elegendő bizonyítékkal szolgált annak megértéséhez, hogy az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére, valamint a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk nem korlátozódnak a Banco Popular sajátos helyzetére, hanem alapvetően az Unió és Spanyolország monetáris politikájára és pénzügyi stabilitására vonatkozó megfontolásokhoz kapcsolódnak.
- 153 Az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkat ugyanis éppen amiatt tartalmazza a szóban forgó négy dokumentum, hogy az EKB Kormányzótanácsa el tudja végezni annak értékelését, hogy a Banco de España által tervezett ELA-művelet megzavarhatja-e a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) célkitűzéseit, amelyek között az EUMSZ 127. cikk (1), (2) és (5) bekezdésének, valamint a KBER és az EKB alapokmánya 2. és 3. cikkének megfelelően a monetáris politika és a pénzügyi stabilitás is szerepel. Másként fogalmazva, e dokumentumok létjogosultsága éppen abban rejlik, hogy ezek az információk túlmutatnak a Banco Popular egyedi helyzetére vonatkozó megfontolásokon. Ahogy arra az EKB helyesen rámutat, az ELA felső határára és az ELA ténylegesen nyújtott összegére vonatkozó információk felfedik az EKB álláspontját az ELA azon határértékével kapcsolatban, amely az uniós monetáris politika célkitűzéseinek veszélyeztetése nélkül nyújtható.
- 154 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az EKB nem sértette meg a 2004/258 határozatban foglalt kivételekkel kapcsolatban a hozzáférési jogtól való eltérés szigorú értelmezésének elvét azáltal, hogy úgy ítélte meg, hogy az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdésében foglalt kivételek hatálya alá tartoznak.
- 155 Ebből következik, hogy a második jogalap első kifogását el kell utasítani.

b) A második, arra alapított kifogásról, hogy a hozzáférés megtagadása nem a szóban forgó közérdek hatékony és konkrét védelmére irányul

- 156 A második kifogásával a felperes azt rója fel az EKB-nak, hogy nyilvánvaló értékelési hibát követett el azon kérdést illetően, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen árthat-e az Unió vagy valamely tagállam monetáris politikája hatékonyságának és pénzügyi stabilitásának.
- 157 Amint arra a felperes helyesen rámutat, a Törvényszék már korábban megállapította, hogy az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik annak meghatározása tekintetében, hogy a 2004/258 határozatban szereplő bizonyos kivételekkel érintett tárgykörökbe tartozó dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti-e a szóban forgó közérdeket.
- 158 Ami ugyanis a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdését illeti, e mozgástér fennállását több ítéletben, többek között a 2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítéletben (T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 43. és 44. pont), a 2015. június 4-i Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein kontra EKB ítéletben (T-376/13, EU:T:2015:361, 53. pont) és a 2018. szeptember 27-i Spiegel-Verlag Rudolf Augstein és Sauga kontra EKB ítéletben (T-116/17, nem tették közzé, EU:T:2018:614, 42. pont) is kifejezetten elismerték.
- 159 Egyrészt e széles mérlegelési mozgástér – az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjára vonatkozó ítélkezési gyakorlattal analóg módon – azon a megfontoláson alapul, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja által védett érdekek különösen érzékeny és alapvető volta, együtt azzal, hogy az intézménynek e rendelkezés alapján kötelezően meg kell tagadnia a hozzáférést, ha a dokumentum hozzáférhetővé tétele sértené ezeket az érdekeket, az intézmény által meghozandó határozatot különleges óvatosságot igénylően összetetté és kényessé teszi (2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 44. pont; 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35. pont; 2019. november 27-i Izuzquiza és Semsrott kontra Frontex ítélet, T-31/18, EU:T:2019:815, 64. pont; 2020. november 25-i Bronckers kontra Bizottság ítélet, T-166/19, EU:T:2020:557, 34. pont).
- 160 Másrészt az EKB széles mérlegelési mozgástérének elismerését az is indokolta, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt kritériumok igen általánosak (2012. november 29-i Thesing és Bloomberg Finance kontra EKB ítélet, T-590/10, nem tették közzé, EU:T:2012:635, 43. pont; lásd még analógia útján: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 36. pont).
- 161 Az ítélkezési gyakorlat szerint annak elismeréséből, hogy az EKB ilyen mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, az következik, hogy a jogszerűség uniós bíróság általi felülvizsgálatának e tekintetben az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények materiális pontosságának, valamint a nyilvánvaló értékelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára kell korlátozódnia (lásd: 2015. június 4-i Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein kontra EKB ítélet, T-376/13, EU:T:2015:361, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. március 12-i De Masi és Varoufakis kontra EKB ítélet, T-798/17, EU:T:2019:154, 54. pont).

- 162 Ezenkívül az uniós bíróság korlátozott felülvizsgálata miatt az EKB azon kötelezettségének tiszteletben tartása, hogy határozatait megfelelően indokolja, még alapvetőbb jelentőséggel bír. Az uniós bíróság ugyanis kizárólag ezek alapján tudja megvizsgálni a mérlegelési jogkör gyakorlásának alapjául szolgáló ténybeli és jogi elemek együttes fennállását (lásd: 2015. június 4-i *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein* kontra EKB ítélet, T-376/13, EU:T:2015:361, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2019. március 12-i *De Masi és Varoufakis* kontra EKB ítélet, T-798/17, EU:T:2019:154, 54. pont).
- 163 A jelen ügyben nem róható fel az EKB-nak, hogy nyilvánvaló hibát követett volna el azért, hogy úgy ítélte meg, hogy az ELA felső határának, az ELA ténylegesen nyújtott összegének és a felkínált biztosítékoknak a hozzáférhetővé tétele ténylegesen és konkrétan sértheti az Unió vagy valamely tagállam monetáris politikáját és pénzügyi stabilitását.
- 164 Meg kell ugyanis állapítani, hogy mind a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatban, mind pedig a második megtámadott határozatban az EKB pontos okozati összefüggést állított fel a szóban forgó információk lehetséges hozzáférhetővé tétele és a védett közérdekek konkrét megsértése között.
- 165 Ily módon az ELA felső határát és az ELA ténylegesen nyújtott összegét illetően az EKB kifejtette, hogy az említett információk hozzáférhetővé tétele sértheti az Unió pénzügyi stabilitását és monetáris politikáját, mivel a spanyol piac a Banco Popular szanálását követően sérülékenyebbé vált, és az ilyen közzététel ismét felszítaná a pénzügyi intézményekkel szembeni feszültségeket, és a Banco Santander helyzetét illető megalapozatlan spekulációknak nyitna teret. A spanyol piacra gyakorolt e negatív hatások ezt követően más tagállamok piacaira is továbbgyűrűzhetnének, ami végeredményben az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolna káros hatást. Másrészt az érintett információk utólagos közzététele következtében jelentősen csökkenhetne a nemzeti központi bankok, valamint az EKB azon lehetősége, hogy a jövőben rugalmasan kezeljék az ELA-műveleteket. E konkrét adatok ismeretében ugyanis a piaci szereplők azt várják el, hogy ugyanezt a megközelítést alkalmazzák azokban az esetekben is, amikor ez nem indokolt. Ezek az elvárások a piaci szereplőket indokolatlan feltételezésekre is sarkallhatnák, ami alááshatná az EKB Kormányzótanácsának annak értékelése tekintetében fennálló hatáskörét, hogy egy tervezett ELA-művelet zavarhatja-e az eurórendszer célkitűzéseit és feladatait, mivel figyelembe kellene vennie azt, hogy a szóban forgó művelet paramétereinek közzététele a jövőbeni esetekre nézve milyen hatást gyakorol a pénzügyi stabilitásra és a monetáris politikára.
- 166 Ami egyébként a felkínált biztosítékokat illeti, az EKB kifejtette, hogy ez az információ a hitelintézet által viselt stressz egyik mutatója, mivel az ilyen biztosítékok potenciálisan olyan garanciák, amelyeket a hagyományos monetáris politikai műveletek keretében nem tekintenek elfogadhatónak. Ezen adatok esetleges közzététele – a piac előtti lelepleződéstől tartva – visszariaszthatná a hitelintézeteket attól, hogy ELA-t vegyenek igénybe, illetve attól, hogy azt időben igényeljék. Ezen túlmenően a piaci szereplők hajlamossá válhatnának arra, hogy az érintett intézménnyel folytatott ügyleteikért cserébe több biztosítékot vagy egyéb garanciát kérjenek, illetve hogy ezen intézménnyel szemben leállítsák a hitelnyújtást, ami valós veszélyt jelentene az érintett tagállam pénzügyi stabilitására. Ezen információk – akár utólagos – közzététele csökkentheti a nemzeti központi bankok rugalmasságát a lehetséges eszközök széles skálájának figyelembevételében, mivel a múltban alkalmazott megközelítés ismerete elvárásokat támasztana a jövőben elfogadható biztosítékok típusával kapcsolatban. Ez csökkentené a jövőbeli likviditási problémákra való hatékony reagálás lehetőségét, és alááshatná az ELA mint a pénzügyi stabilitás fenntartására szolgáló eszköz hatékonyságát.

- 167 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő olyan konkrét érveket, még kevésbé olyan bizonyítékokat, amelyek megkérdőjelezhetnék az EKB fenti 165. és 166. pontban kifejtett érvelésének megalapozottságát. Annak előadására szorítkozva, hogy a kért információk kizárólag a Banco Popular helyzetéhez kapcsolódnak, és csak rövid és meghatározott időszakra vonatkoznak, a felperes nem kérdőjelezi meg az EKB azon érvelését, amely szerint a szóban forgó információk hozzáférhetővé tétele a jövőben káros következményekkel járhat az Unió pénzügyi stabilitására és monetáris politikájára nézve.
- 168 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az EKB nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértheti az Unió, illetve Spanyolország monetáris politikájához és pénzügyi stabilitásához fűződő közérdeket.
- 169 Ebből következik, hogy a második kifogást, ennél fogva pedig a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 170 Tekintettel arra, hogy az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadása a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdése alapján jogilag megalapozott, a fenti 124. pontban tett azon megállapítás, amely szerint a második megtámadott határozat nem indokolja jogilag megkövetelt módon az említett információkhoz való hozzáférésnek a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján történő megtagadását, amennyiben ezen információk a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance” című levelében, a Banco de España elnökének az EKB elnökéhez címzett 2017. június 5-i „Emergency liquidity assistance” című emlékeztető levelében, valamint az EKB Igazgatóságának a Kormányzótanács elé terjesztett „Emergency liquidity assistance request from Banco de España” című, 2017. június 5-i javaslatában szerepelnek, nem indokolja a második megtámadott határozat e tekintetben történő megsemmisítését.

E. A 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának a megtámadott határozatokban való megsértésére alapított, első jogalapról

- 171 Az első jogalap három kifogásra oszlik, amelyek közül az első azon alapul, hogy az EKB tévesen alkalmazta a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a bizalmas jellegre vonatkozó általános vélelmet, a második azon, hogy a 2018. június 19-i Baumeister ítéletben (C-15/16, a továbbiakban: Baumeister ítélet, EU:C:2018:464) meghatározott feltételek nem teljesülnek, a harmadik pedig azon, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében, valamint a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdésében rögzített, a bizalmasság elvétől való eltérések alkalmazandók.
- 172 Az első jogalap keretében felhozott érvek vizsgálata előtt mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EKB a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának alkalmazására hivatkozott a három megtámadott határozatban. Az első megtámadott határozatban az EKB az említett rendelkezéssel indokolta a betétek – vagyis a kivétek és a betétek – (pozitív vagy negatív) napi egyenlegének áttekintését tartalmazó dokumentumhoz, valamint a Banco Popular likviditásfedezeti képességére vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadását 2017. április 3-tól kezdődően. A második megtámadott határozatban az EKB – többek között a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján – kitakarta a Banco Popular

likviditási helyzetére és tőkeemegfelelőségi mutatóira vonatkozó információkat a Banco de España elnökének leveleiben és az igazgatósági javaslatban. A harmadik megtámadott határozat többek között az említett rendelkezés alkalmazására hivatkozik a FOLTF-értékeléshez és azon dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásaként, amelyeket a Banco Popular az egységes felügyeleti mechanizmus keretében 2017. június 1. és 6. között továbbított az EKB-nak és a Banco de Españának.

- 173 Pontosítani kell, hogy a második megtámadott határozat ezenkívül egyéb, nevezetesen az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadására is kiterjed, ami nem a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontján alapult. Ahogy az a második jogalap vizsgálata keretében megállapításra került, az ezen információkhoz való hozzáférés megtagadása jogilag megalapozott a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontja második és hetedik franciabekezdésének rendelkezései alapján.

1. Az első, arra alapított kifogásról, hogy az EKB a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján tévesen a bizalmasság általános véelmét alkalmazta

- 174 Első kifogása keretében a felperes azt állítja, hogy a három megtámadott határozatban az EKB tévesen támaszkodott a bizalmasság általános véelmének alkalmazására a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadásakor. Álláspontja szerint a jelen ügyben nem áll fenn ilyen vélelem, amely azon a körülményen alapul, hogy a kért dokumentumok az uniós intézményeket terhelő szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartoznak.
- 175 A felperes ugyan elismeri, hogy az ítélezési gyakorlat egyes meghatározott esetekben elfogadta a bizalmasság általános véelmének alkalmazását, viszont arra hivatkozik, hogy ez az ítélezési gyakorlat nem ültethető át a jelen ügyre, mivel a szakmai titoktartási kötelezettség az EUMSZ 339. cikk értelmében valamennyi intézményre vonatkozik, így az EKB logikáját követve az uniós intézmények valamennyi dokumentumára mindig kiterjed az e kötelezettségen alapuló általános vélelem. Ez az értelmétől fosztaná meg az átláthatóság elvét és a Charta 41. cikkében rögzített dokumentumokhoz való hozzáférési jogot.
- 176 Az EKB erre azt válaszolja, hogy a bizalmasság általános véelme alkalmazandó a jelen ügyre. E tekintetben a Bíróság és a Törvényszék ítélezési gyakorlatára hivatkozik, amely már elismerte, hogy létezik ilyen vélelem az állami támogatások, az összefonódások és a kartellek területén. Az EKB szerint az ezen ítélezési gyakorlat mögött meghúzódó logika, vagyis annak szükségessége, hogy az eljárások megfelelő lefolytatását biztosítsák e területeken, és arról is gondoskodjanak, hogy ezen eljárások célja ne kerüljön veszélybe azáltal, hogy a hozzáféréshez való jogot az iratokhoz való korlátozott hozzáférést előíró különös szabályok megkerülésére használják, a prudenciális felügyelet területére is alkalmazandó.
- 177 Az EKB azt állítja, hogy a versenyjoggal kapcsolatos eljárásoktól eltérően, amelyek egy határozattal veszik kezdetüket és zárulnak is le, a bankok felett általa gyakorolt prudenciális felügyelet folyamatos. Ily módon a prudenciális felügyelet alatt álló hitelintézetek által jelentett különböző kockázatokat mindig az általuk rendszeresen szolgáltatott információk alapján értékeli. Ezenkívül, míg a más területeken elfogadott bizalmas jellegre vonatkozó általános véelmek lényegében a különös közigazgatási eljárások integritását védik, az EKB-t terhelő titoktartási kötelezettségek ezen túlmenően a banki prudenciális felügyeleti mechanizmus egészének, következésképpen pedig a pénzügyi piacok stabilitásának védelmére irányulnak.

- 178 E megfontolásokra tekintettel az EKB úgy véli, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés legalább olyan védelmet biztosít a prudenciális felügyelet körébe tartozó iratainak, mint amelyet a Bíróság az összefonódások ellenőrzése területén elismert.
- 179 Ebben az összefüggésben az EKB vitatja a felperes azon érvét, amely szerint az uniós intézmények valamennyi dokumentumára mindig kiterjed a szakmai titoktartási kötelezettség, abból adódóan, hogy az EUMSZ 339. cikk valamennyi uniós intézményre alkalmazandó. Álláspontja szerint a prudenciális felügyeleti feladatai ellátása során őt terhelő szakmai titoktartási kötelezettség tükrözi a felügyeleti tevékenységének sajátos jellegét. Ez a kötelezettség továbbá a személyi hatály tekintetében egyértelműen körülírt és konkrét. Következésképpen e kötelezettség különbözik az EUMSZ 339. cikkben foglalt általános szakmai titoktartási kötelezettségtől. Egyébiránt az EUMSZ 339. cikkben, valamint a KBER és az EKB alapokmányának 37. cikkében előírt szakmai titoktartási kötelezettségek nem bármilyen, hanem csupán a bizalmas információk indokolatlan nyilvánosságra hozatalát zárják ki.
- 180 Először is meg kell állapítani, hogy az első kifogás részben a megtámadott határozatok téves értelmezésén alapul. Ugyanis, bár a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatok sértik a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontját amiatt, hogy e határozatokban az EKB a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását a bizalmasság általános vélelmének alkalmazására alapította, valójában csak az első és a harmadik megtámadott határozat alapul ilyen vélelmen, amit az EKB a tárgyaláson megerősített.
- 181 A második megtámadott határozat, ahogyan arra a fenti 172. pont kitért, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontján alapul a Banco Popular likviditási helyzetére és tőkeemfelelési mutatóira vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadása tekintetében. Márpedig, ahogy azt az EKB a tárgyaláson kifejtette, ahelyett, hogy általános vélelemre hivatkozott volna az említett információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokolásaként, elvégezte azon négy dokumentum konkrét és egyedi vizsgálatát, amelyekhez részleges hozzáférést biztosított, annak meghatározása érdekében, hogy az említett információk a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kivétel hatálya alá tartoznak-e. Ez a megközelítés megfelel azon ítélkezési gyakorlatnak, amely szerint a bizalmas jelleg általános vélelmének alkalmazása csupán egyszerű lehetőséget képez az érintett uniós intézmény, szerv vagy hivatal számára, amelynek mindenkor fennáll a lehetősége arra, hogy elvégezze a szóban forgó dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát (2020. január 22-i PTC Therapeutics International kontra EMA ítélet, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61. pont).
- 182 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a bizalmasság általános vélelmének fennállását megállapító ítélkezési gyakorlat azon alapul, hogy a dokumentumokhoz való hozzáférési jog alól a 1049/2001 rendelet 4. cikkében engedett kivételeket – amennyiben a hozzáférés iránti kérelemmel érintett dokumentumok az uniós jog egy sajátos területére tartoznak – nem lehet az e dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó különös szabályok figyelembevétele nélkül értelmezni. Ezen általános vélelmek ily módon olyan különböző célkitűzéseket követő jogi rendszerek koherens alkalmazását teszik lehetővé, amelyek a másikkal szembeni elsőbbséget kifejezetten előíró rendelkezést nem tartalmaznak (lásd: 2018. szeptember 19-i Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest [port de Brest] kontra Bizottság ítélet, T-39/17, nem tették közzé, EU:T:2018:560, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 183 Az általános vélelmek alkalmazását alapvetően annak feltétlen szükségessége szabja meg, hogy biztosítani kell a szóban forgó eljárások helyes működését, és garantálni kell azt, hogy azok céljai ne kerüljenek veszélybe. Valamely általános vélelem elismerése tehát alapulhat azon, hogy bizonyos eljárások dokumentumaihoz való hozzáférés nem egyeztethető össze ugyanezen eljárás megfelelő lefolytatásával, továbbá azon a kockázaton, hogy e hozzáférés veszélyezteti ezen eljárásokat, tekintve, hogy az általános vélelmek – a harmadik felek általi beavatkozás korlátozásával – lehetővé teszik az eljárás lefolytatása integritásának megőrzését (lásd: 2020. május 28-i Campbell kontra Bizottság ítélet, T-701/18, EU:T:2020:224, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 184 Az általános vélelmeket, mivel kivételt képeznek a hozzáférés iránti kérelemben szereplő egyes dokumentumoknak az érintett uniós intézmény általi konkrét és egyedi vizsgálatára vonatkozó kötelezettség alól, és általánosabban az uniós intézmények dokumentumaihoz való, lehető legteljesebb körű hozzáférés elve alól, szigorúan kell értelmezni és alkalmazni (lásd: 2018. szeptember 4-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-57/16 P, EU:C:2018:660, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. május 28-i Campbell kontra Bizottság ítélet, T-701/18, EU:T:2020:224, 39. pont).
- 185 E körülmények fényében kell megvizsgálni, hogy az EKB a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján helyesen alkalmazta-e a bizalmasság általános vélelmét.
- 186 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja előírja, hogy az EKB-nak meg kell tagadnia a dokumentumhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené „az uniós jog alapján” védett információk titkosságának védelmét.
- 187 A 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának szövegére tekintettel meg kell állapítani, hogy az e rendelkezésre alapított bizalmas jellegre vonatkozó általános vélelem hatályát nem lehetne egyértelműen és pontosan körülírni.
- 188 Azon információk bizalmas jellegét illetően ugyanis, amelyek önmagukban védelemre érdemesek, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának – az uniós jogra hivatkozva – nincs pontos tartalma, és alkalmazása olyan egyéb uniós jogi szabályoktól függ, amelyek azon dokumentumok szempontjából irányadóak, amelyekhez a hozzáférést kérték.
- 189 A 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja ily módon kapcsolatot teremt az EKB dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférés rendszere és azon szakmai titoktartási rendszerek között, amelyek az EKB-ra és alkalmazottaira nézve az uniós jog értelmében kötelezőek, és ily módon annak biztosítására irányulnak, hogy az EKB a dokumentumaihoz való hozzáférés iránti kérelmekkel összefüggésben is tiszteletben tartsa a szakmai titoktartási kötelezettségét.
- 190 Márpedig a bizalmas jelleg olyan rendelkezésen alapuló általános vélelmének elismerése, amelynek hatálya nem egyértelműen körülhatárolt, nem felel meg az uniós jog általános elvei közé tartozó jogbiztonság követelményének, amely megköveteli, hogy a jogszabályok egyértelműek, pontosak és hatásaikat illetően előre láthatók legyenek annak érdekében, hogy az érintettek az uniós jogrend hatálya alá tartozó helyzetekben és jogviszonyokban eligazodhassanak (2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács [A földközi-tengeri kardhal halászati kvótája] ítélet, C-611/17, EU:C:2019:332, 111. pont; 2020. november 25-i ACRE kontra Parlament ítélet, T-107/19, nem tették közzé, EU:T:2020:560, 66. pont; 2020. december 9-i Adraces kontra Bizottság ítélet, T-714/18, nem tették közzé, EU:T:2020:591, 37. pont). Az ezen elvből eredő követelmények tiszteletben tartása annál is inkább fontos, mivel a szóban forgó jogszabályoknak

az egyénekre és vállalkozásokra nézve kedvezőtlen következményei lehetnek (lásd ebben az értelemben: 2019. április 30-i Olaszország kontra Tanács [A földközi-tengeri kardhal halászati kvótája] ítélet, C-611/17, EU:C:2019:332, 111. pont; 2020. március 26-i Hungeod és társai ítélet, C-496/18 és C-497/18, EU:C:2020:240, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Közelebbről, az említett elv megköveteli, hogy e szabályozás lehetővé tegye az érdekelték számára az ez alapján őket terhelő kötelezettségek terjedelmének pontos ismeretét, és azt, hogy ez utóbbiak egyértelműen megismerhessék jogaikat és kötelezettségeiket, és azoknak megfelelően járjanak el (2009. március 10-i Heinrich ítélet, C-345/06, EU:C:2009:140, 44. pont).

- 191 Ráadásul a bizalmas jelleg olyan rendelkezésen alapuló általános védelme fennállásának elismerése, amelynek hatálya nem egyértelműen körülhatárolható, ellentétes lenne a fenti 184. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal, amely szerint mivel a véelmek kivételt képeznek a legszélesebb körű hozzáférés elve alól, azokat szigorúan kell értelmezni.
- 192 Másodszor, a bizalmas jellegnek a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontján alapuló általános védelmének elismerése nem egyeztethető össze a Bíróság által a Baumeister ítéletben javasolt megközelítéssel.
- 193 Ebben az ítéletben, amelyet a jelen jogvita tárgyát képező határozatok elfogadását követően hoztak, a Bíróság a bizalmas információknak a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 21-i 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 263. o.) 54. cikkében foglalt fogalmát értelmezte. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2004/39 irányelv 54. cikke az illetékes hatóságok birtokában lévő bizalmas információk hozzáférhetővé tételének tilalmára vonatkozó általános elvet ír elő, és kimerítően felsorolja azokat a különös eseteket, amelyekben ez az általános tilalom kivételesen nem képezi akadályát azok továbbításának vagy felhasználásának (a Baumeister ítélet 38. pontja).
- 194 A Baumeister ítélet 46. pontjában a Bíróság azt mondta ki, hogy nem minősül feltétel nélkül bizalmas információnak, és nem tartozik ezáltal a 2004/39 irányelv 54. cikkében előírt, szakmai titoktartásra vonatkozó kötelezettség körébe a felügyelt vállalkozásra vonatkozó és e vállalkozás által az illetékes hatósággal közölt valamennyi információ, valamint e hatóság valamennyi olyan nyilatkozata, amely a felügyeleti aktájában szerepel, ideértve a más szolgálatokkal folytatott levelezését. Ezzel szemben, a Bíróság szerint az említett minősítés az illetékes hatóságok birtokában lévő azon információkra terjed ki, amelyek először is nem nyilvános jellegűek, és másodszor amelyeknek a hozzáférhetővé tétele sértheti az azokat szolgáltató természetes vagy jogi személyeknek vagy harmadik személyeknek az érdekeit, vagy a befektetési vállalkozások tevékenységére vonatkozó ellenőrzési rendszer megfelelő működését.
- 195 A felek nem vitatják, hogy a jelen ügyre át kell ültetni a 2004/39 irányelv 54. cikkének a Bíróság által a Baumeister ítéletben adott értelmezését, mivel az említett rendelkezés megfogalmazása nagyon hasonló azon rendelkezésekhez, amelyekre az EKB a jelen ügyben a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján mint „uniós jogra” hivatkozott, vagyis a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének második albekezdéséhez és a 2014/59 irányelv 84. cikkének (3) bekezdéséhez. Ugyanis mind a 2004/39 irányelv 54. cikke, mind pedig a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének második albekezdése, valamint a 2014/59 irányelv 84. cikkének (3) bekezdése megtiltja az illetékes hatóságoknak a birtokukban lévő „bizalmas információk” hozzáférhetővé tételét, kivéve, ha azt olyan összefoglaló vagy összesített formában teszik, amely megakadályozza az érintett szervezetek azonosítását.

- 196 Így a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdése második albekezdésének és a 2014/59 irányelv 84. cikke (3) bekezdésének alkalmazása azt feltételezi, hogy az EKB megvizsgálja, hogy a Baumeister ítéletben meghatározott két feltétel teljesül-e minden egyes olyan információ tekintetében, amelyhez hozzáférést kértek. Amennyiben e feltételek ténylegesen teljesülnek, az EKB-nak meg kell tagadnia a szóban forgó információkhoz való hozzáférést. Ahogy azt a Bíróság a Baumeister ítélet 43. pontjában megerősítette, a szóban forgó rendelkezések e tekintetben semmilyen mérlegelési mozgásteret nem hagynak. Ennek elvégzése szükségszerűen minden egyes érintett információ konkrét és egyedi értékelését igényli, amelyet nem lehet megkerülni a bizalmasság általános vélelmének alkalmazásával.
- 197 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő kivétel úgynevezett „abszolút” kivételnek minősül. Azoktól a kivételektől eltérően, amelyek alkalmazása a szóban forgó érdekek mérlegelését feltételezi, az abszolút kivétel alkalmazása kötelező, amennyiben az érintett dokumentum hozzáférhetővé tétele sértheti az említett rendelkezés által védett érdekeket.
- 198 A következőket ítélezési gyakorlat szerint valamely általános vélelem nem zárja ki annak bizonyítását, hogy e vélelem nem vonatkozik valamely olyan dokumentumra, amelynek hozzáférhetővé tételét kéri, illetve hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében nyomós közérdek fűződik a dokumentum hozzáférhetővé tételéhez (2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 62. pont; lásd még: 2017. május 11-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2020. május 28-i Campbell kontra Bizottság ítélet, T-701/18, EU:T:2020:224, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 199 Márpedig az a tény, hogy valamely általános vélelem a fenti 198. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlat szerint nyomós közérdek bizonyítása révén megdönthető, ellentétes azzal, hogy a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő kivétel úgynevezett „abszolút” kivétel, és így nem írja elő az ilyen nyomós érdekekkel szembeni mérlegelést.
- 200 Hasonlóképpen arra is emlékeztetni kell, ahogy az a fenti 181. pontban kifejtésre került, hogy a bizalmas jelleg általános vélelmének alkalmazása csupán egyszerű lehetőséget képez az érintett uniós intézmény, szerv vagy hivatal számára, amelynek mindenkor fennáll a lehetősége arra, hogy elvégezze a szóban forgó dokumentumok konkrét és egyedi vizsgálatát (2020. január 22-i PTC Therapeutics International kontra EMA ítélet, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 61. pont).
- 201 A jelen ügyben, ahogy azt az EKB az ellenkérelem 94. pontjában állítja, és figyelemmel az alábbi 228., 271. és 302. pontban tett megállapításokra, függetlenül attól, hogy az első és a harmadik megtámadott határozatban megtagadott információkra általános vélelem vonatkozik-e, vagy sem, ezek az információk mindenesetre „bizalmas információknak” minősülnek, amelyekre a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya kiterjed.
- 202 Ebből következik, hogy bármi is legyen az első jogalap első kifogása vizsgálatának eredménye, az nem kérdőjelezheti meg az első és a harmadik megtámadott határozat jogszerűségét, mivel az első jogalap második és harmadik kifogásának elutasítására tekintettel a szóban forgó információk mindazonáltal a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt kivétel hatálya alá tartoznak.

203 Következésképpen, még ha feltételezzük is, hogy az EKB az első és a harmadik megtámadott határozatban tévesen a bizalmasság általános véelmét kívánta alkalmazni, az első jogalap első kifogását mint hatástalant el kell utasítani.

2. A második, arra alapított kifogásról, hogy a kért információk nem bizalmas információk

204 A második kifogás keretében a felperes egyrészt azt rója fel az EKB-nak, hogy megtagadta a nyilvánosan közzétehető információkhoz való hozzáférést. Másrészt a felperes azzal érvel, hogy az EKB nem pontosította jogilag megkövetelt módon, hogy milyen kárt okozhatott volna a kért dokumentumokhoz való hozzáférés a Banco Popular és a Banco Santander üzleti érdekei, valamint a prudenciális felügyeleti rendszer megfelelő működése tekintetében.

205 Ezek az érvek lényegében azt a kérdést vetik fel, hogy a kért dokumentumok a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének második albekezdése és a 2014/59 irányelv 84. cikkének (3) bekezdése értelmében vett bizalmas információkat tartalmaznak-e.

206 Meg kell tehát vizsgálni, hogy a kért dokumentumok bizalmas információkat tartalmaznak-e, azaz olyan információkat, amelyek egyrészt nem nyilvánosak, és amelyeknek hozzáférhetővé tétele sértheti az azokat szolgáltató természetes vagy jogi személyek, illetve harmadik személyek érdekeit, vagy akár a felügyeleti rendszer megfelelő működését (lásd analógia útján a Baumeister ítélet 46. pontját). E két feltétel vizsgálatára egymást követően kerül sor.

a) A kért információk nyilvános jellegéről

207 A keresetlevélben a felperes azt állítja, hogy a piac már tudomással bírt a Banco Popular szanálására vonatkozó információk többségéről, rövid vagy közvetett formában, mivel egyrészt az információk megjelentek a sajtóban, másrészt pedig a tőzsdén jegyzett bankokra számos átláthatósági kötelezettség vonatkozik. Ily módon a felperes úgy véli, hogy a piac már tudomással bírt arról, hogy a Banco Popular olyan likviditási problémákkal szembesült, amelyek a szanálásához vezettek. Álláspontja szerint a határozat részleteinek pontosítása nem változtatná meg a piacnak a történetekre vonatkozó megítélését.

208 A Bizottság és a Banco Santander beavatkozásaira vonatkozó észrevételeiben a felperes a Banco Popular ELA-igénylésére és likviditási helyzetére vonatkozóan számos újságcikkre hivatkozik – amelyek közül többet be is mutat –, amelyek álláspontja szerint bizonyítják, hogy ezen adatok nyilvánosak.

209 Ugyanezen észrevételeiben a felperes lényegében azt állítja, hogy maga a Banco Santander nem tekinti bizalmasnak a kért információkat. E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy az éves és negyedéves jelentéseiben a Banco Popular közzétett a rövid távú tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó egyes adatokat, és közzétette a hitel/betét arányt is, amely az egyik likviditási mutatója. Ezenkívül az Asociación Española de Banca (a spanyol bankszövetség, a továbbiakban: AEB) havonta közzétette az egyes bankok pénzügyi mérlegét, amelyben szerepel a betétek és a hitelek szintje. Ezek az adatok lehetővé teszik a hitel/betét arány kiszámítását. A felperes szerint a Banco Santander nem fejt ki, hogy ezek az adatok miért lehetnek nyilvánosak, míg más likviditási mutatók, amelyekhez hozzáférést kért, továbbra is bizalmasak.

- 210 Az EKB szerint ezek az állítások elfogadhatatlanok vagy legalábbis megalapozatlanok. Vitatja, hogy azok az információk, amelyek tekintetében a hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megtagadta, a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában nyilvánosak lettek volna. Ezenkívül azzal érvel, hogy a felperesnek nem sikerült azonosítania azokat az információkat, amelyekre hivatkozik.
- 211 Az EKB állításaira válaszul a felperes pontosította érveit, és további dokumentumokat nyújtott be azok alátámasztására. Így először is, a harmadik megtámadott határozattal érintett dokumentumokat illetően a felperes egy olyan újságcikkeket tartalmazó mellékletre hivatkozik, amelyekben a Banco Popular által 2017. június 6-án az EKB-nak küldött leveléről és annak tartalmáról van szó. Másodszor, ami az első megtámadott határozat tárgyát képező, „a Banco Popular likviditására vonatkozó” dokumentumokat illeti, a felperes megjegyzi, hogy ezeket az információkat vagy a Banco Popular éves és negyedéves jelentéseiben, vagy az AEB-n keresztül tették közzé. E tekintetben a felperes azokra a dokumentumokra hivatkozik, amelyeket a Bizottság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeihez csatolt. Harmadszor, ami a második megtámadott határozat tárgyát képező, az ELA nyújtására vonatkozó adatokat illeti, a felperes azokra a mellékletekre hivatkozik, amelyeket a Bizottság és a Banco Santander beavatkozási beadványára tett észrevételeivel együtt terjesztett elő, és amelyekhez további újságcikkeket is csatolt, amelyek szerinte megerősítik ezen adatok nyilvános jellegét.
- 212 Először is meg kell állapítani, hogy az EKB nem hivatkozott a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában előírt kivételre az ELA felső határára, az ELA ténylegesen nyújtott összegére és a felkínált biztosítékokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztására (e tekintetben lásd a fenti 89. pontot). Amennyiben a felperes jelen kifogás keretében tett állításai ezen információkra vonatkoznak, azokat mint hatástalanokat el kell utasítani.
- 213 Másodszor emlékeztetni kell arra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének és az eljárási szabályzat 76. cikke d) pontjának megfelelően a keresetlevélnek tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid ismertetését. Az ismertetésnek kellően világosnak és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését, és hogy a Törvényszék adott esetben további erre vonatkozó információ nélkül határozni tudjon a keresetről. Ennélfogva a keresetlevélben egyértelműen ki kell fejteni azt a jogalapot, amelyre a keresetet alapították, így nem felel meg az eljárási szabályzatban támasztott követelményeknek, ha csak elvontan utalnak rá. Hasonló követelmények érvényesülnek a valamely jogalap alátámasztására felhozott érv esetében is (lásd ebben az értelemben: 2018. június 7-i Winkler kontra Bizottság ítélet, T-369/17, nem tették közzé, EU:T:2018:334, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. május 13-i Peek & Cloppenburg kontra EUIPO – Peek & Cloppenburg [Peek & Cloppenburg] ítélet, T-446/18, nem tették közzé, EU:T:2020:187, 29. pont).
- 214 Míg a keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelte iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek a fent említett rendelkezések szerint a keresetlevélben kell szerepelniük (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 215 A Törvényszéknek nem feladata továbbá a mellékletekben megkeresnie és azonosítani azokat a jogalapokat, amelyek meglátása szerint a kereset alapját képezhetik, mivel e mellékleteknek tisztán bizonyító és kiegészítő szerepük van (lásd: 2007. szeptember 17-i Microsoft kontra Bizottság ítélet, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. február 24-i Universität Koblenz-Landau kontra EACEA ítélet, T-606/18, nem tették közzé, EU:T:2021:105, 61. pont).
- 216 Ezen ítélkezési gyakorlatra tekintettel meg kell állapítani, hogy a felperes állításai érvényesen nem kérdőjelezhetik meg az EKB azon állítását, amely szerint a kért információk a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában nem voltak nyilvánosak. A felperes ugyanis semmilyen konkrét bizonyítékot nem terjesztett elő állításainak alátámasztására, így a Törvényszék nem tudja ellenőrizni azok pontosságát. A felperes így nem pontosítja a beadványaiban azokat a konkrét információkat, amelyeket nyilvánosnak tekint, és csupán általánosságban hivatkozik a több mint 1000 oldalt kitevő, körülbelül tíz mellékletre. A felperes nem jelöli meg a mellékletekben szereplő azon pontos szövegrészeket, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában a kért információk bármelyike nyilvános volt.
- 217 Harmadszor rá kell mutatni arra – ahogy azt az EKB helyesen állítja –, hogy az EKB nem köteles figyelemmel kísérni az érintett hitelintézetek, az illetékes nemzeti hatóságok vagy a sajtó közzétételre irányuló kezdeményezéseit.
- 218 Így a 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial (Portugal) ítéletének (C-442/18 P, EU:C:2019:1117) 56. pontjában a Bíróság lényegében azt mondta ki, hogy bizonyos információk titkosságára lehet hivatkozni, amennyiben azokat az EKB nem hozta nyilvánosságra, és hogy az a körülmény, hogy harmadik személy hozzátétőleges információkat tett közzé, önmagában nem kötelezheti az EKB-t arra, hogy közölje ezeket az információkat. Következésképpen, még ha a felperes által említett újságcikkek olyan információkat is tartalmaztak, amelyek jelentős mértékben hasonlítanak a kért dokumentumokban szereplő információkhoz, ez a körülmény nem jelenti azt, hogy az EKB köteles lenne azokhoz hozzáférést biztosítani.
- 219 Ezenkívül valamely dokumentum engedély nélküli hozzáférhetővé tétele nem járhat azzal a következménnyel, hogy olyan dokumentum válik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, amely a 2004/258 határozat 4. cikkében foglalt valamely kivétel hatálya alá tartozik (lásd analógia útján: 2013. október 25-i Beninca kontra Bizottság ítélet, T-561/12, nem tették közzé, EU:T:2013:558, 55. pont).
- 220 Negyedszer, a kért dokumentumok olvasata arra enged következtetni, hogy az ott szereplő információkat csak a személyek szűk köre ismeri, és ezért nem tekinthetők nyilvánosnak (lásd ebben az értelemben: 2006. május 30-i Bank Austria Creditanstalt kontra Bizottság ítélet, T-198/03, EU:T:2006:136, 71. pont).
- 221 Így először is, ami a FOLTF-értékelést illeti, annak teljes változata alapján megállapítható, hogy azok a kivonatok, amelyekhez a hozzáférést megtagadták, lényegében a Banco Populárnak a FOLTF-értékelés elkészítését megelőző hetekben fennálló tőke- és likviditási helyzetére vonatkozó pénzügyi információkat tartalmaznak. Ahogy azt az EKB a tárgyaláson megerősítette, nem olyan adatokról van szó, amelyeket az érintett hitelintézet, a nemzeti központi bank vagy az EKB rendszeresen vagy jellemzően közzé tesz, hanem inkább olyan információkról, amelyeket kifejezetten annak értékelése érdekében kértek, hogy a felügyelet alatt álló hitelintézet továbbra is megfelel-e a 2013/36 irányelvben előírt engedélyezési feltételeknek.

- 222 Másodszor, ami a Banco Popular 2017. június 6-i, EKB-nak küldött levelét illeti, meg kell állapítani, hogy a felperes megerősíti, hogy bár a levél létezéséről, illetve tartalmáról is tesznek említést az általa benyújtott újságcikkekben, e megjegyzések igen általánosak, és nem tárják fel az említett levélben szereplő adatokat.
- 223 Harmadszor, ami az első megtámadott határozat tárgyát képező, vagyis a Banco Popular betétei napi egyenlegének a 2017. április 3-tól való áttekintését tartalmazó dokumentumot illeti, meg kell állapítani, hogy az EKB az említett határozatban kifejti, hogy e dokumentum olyan információkat tartalmaz, amelyeket jellemzően nem szoktak közölni vele, azonban kivételesen 2017. április 3-án megkezdte ezen információk begyűjtését. Az EKB hozzáfűzi, hogy e dokumentumot a Banco Popular prudenciális felügyelete keretében készítették a FOLTF-értékelés elkészítése céljából.
- 224 A felperes érvelésében semmi nem enged arra következtetni, hogy az EKB által kivételesen megszerzett ezen információk az első megtámadott határozat elfogadásának időpontjában nyilvánosak lettek volna. A felperes annak állítására szorítkozik, hogy a Banco Popular és az AEB közzétett bizonyos adatokat, amelyek alapján kiszámíthatók „a Banco Popular likviditási mutatói”. Azon csodálkozik, hogy „más olyan mutatók, amelyekhez [ő] kér hozzáférést, miért bizalmasak”. A felperes tehát ahelyett, hogy a legcsekélyebb bizonyítékkezdeményt szolgáltatná arra vonatkozóan, hogy azok az információk, amelyekhez hozzá kíván férni, nyilvánosak, inkább azt erősíti meg, hogy ezek az információk nem nyilvánosak.
- 225 Negyedszer, a Banco Popular likviditási helyzetére és tőke megfelelési mutatóira vonatkozó információkat illetően, amelyekhez az EKB a második megtámadott határozatban a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján tagadta meg a hozzáférést, meg kell állapítani, hogy az ezen információkat tartalmazó három dokumentum az EKB Kormányzótanácsán belüli tárgyalások keretében, belső használatra szolgál. E három dokumentumot tehát jellegénél fogva csak a személyek szűk köre ismeri.
- 226 Ötödször, a felperes nem hivatkozhat arra az állításra sem, amely szerint a Banco Santander maga is elismerte, hogy a kért információk nem bizalmasak, mivel az intézményekkel való kapcsolatában a Banco Santander kizárólag bizonyos olyan konkrét információk nyilvánosságra hozatalát kifogásolta, amelyek sérthetik az üzleti érdekeit, nevezetesen az ügyfeleire vonatkozó adatokat, a szanalási programnak a közös vállalkozás szerződéseire vonatkozó következményeit, valamint a Banco Popularra vonatkozó, 2017. júniusi 6-i jogi kockázatelszámolási politika részleteit és értékelését.
- 227 Ahogy ugyanis azt a Banco Santander a tárgyaláson megerősítette, az általa hivatkozott kapcsolatfelvételekre az ESZT előtti dokumentumokhoz való hozzáférés iránti eljárások keretében került sor, és azok nem vonatkoztak az EKB birtokában lévő és általa felhasznált információkra. Ezenkívül a felperes állításával ellentétben a Banco Santander a beavatkozási beadványában kifejezetten arra hivatkozik, hogy álláspontja szerint a jelen ügyben kért információk a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában bizalmasak voltak.
- 228 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az ügy egyetlen iratából sem lehet arra következtetni, hogy azok az információk, amelyekhez a hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megtagadták, a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában nyilvánosak voltak.

b) A kért információkat szolgáltató természetes vagy jogi személy, illetve harmadik személyek érdekei megsértésének, illetve a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működése veszélyeztetésének kockázata

229 A Bíróság által a Baumeister ítéletben bizonyos információk bizalmas jellegének elismeréséhez előírt második feltétel annak vizsgálatát követeli meg, hogy azok hozzáférhetővé tétele sértheti-e az azokat szolgáltató természetes vagy jogi személy vagy harmadik személyek érdekeit, vagy akár a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működését (Baumeister ítélet, 46. pont). A felperes által e feltételre vonatkozóan előadott érvek két részre oszthatók.

1) Az arra alapított első részről, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem sérti az abban szereplő információkat szolgáltató személy vagy harmadik személyek érdekeit

230 Először is a felperes azt állítja, hogy a kért információk jellege miatt azok nyilvánosságra hozatala nem érinthette értékelhető módon sem a Banco Popular, sem pedig a Banco Santander üzleti érdekeit.

231 E tekintetben a felperes egyrészt rámutat, hogy a szóban forgó információk elavultak. Márpedig a keresetlevélhez csatolt gazdasági jelentés szerint kizárólag a jelenlegi és jövőbeli adatok fontosak a piac és a pénzügyi piacok intézményei számára. Figyelembe véve a pénzügyi szektor sajátosságait, amelyben az információk gyorsan terjednek, és a gazdasági szereplők gyorsan következtetéseket vonnak le az általuk relevánsnak vélt információkból, az információk hamar elavulnak, következésképpen feleslegessé válnak a piac számára. A felperes úgy véli, hogy pontosan ez a helyzet a felkínált biztosítékokra, a Banco Popular likviditási helyzetére és fizetőképességére, valamint a valószínű fizetéseképtelenné válására vagy fizetéseképtelenségére vonatkozó információk esetében. Még ha ezek az információk általában üzleti szempontból érzékenyek is, a felperes azt állítja, hogy azok már nem relevánsak a pénzügyi piac vagy a versenytársak szempontjából, mivel azok a Banco Popular szanálása előtt keletkeztek, és így már nem tükrözik a jelenlegi helyzetét. Minden a szanálás előtt keletkezett információ tehát elavulttá vált, és nem tekinthető bizalmasnak.

232 A felperes arra is hivatkozik, hogy az ítélezési gyakorlat eseti megközelítést követ az információk idejétmúlt jellegének értékelése során. Bár a Baumeister ítélet bizonyos, öt évnél régebbi információk idejétmúlt jellegére vonatkozóan megdönthető vélelmet állapított meg, ebből az ítéletből nem lehet arra következtetni, hogy az öt évnél korábbi információkat egyáltalán nem lehet elavult információknak minősíteni.

233 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott megsemmisítés iránti kereset keretében valamely uniós jogi aktus jogszerűségét az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni (lásd: 2021. január 28-i Qualcomm és Qualcomm Europe kontra Bizottság ítélet, C-466/19 P, EU:C:2021:76, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2015. június 4-i Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein kontra EKB ítélet, T-376/13, EU:T:2015:361, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; lásd ebben az értelemben: Baumeister ítélet, 50. pont). Ahogy arra a Banco Santander helyesen rámutat, az az időpont tehát, amelyet a Törvényszéknek figyelembe kell vennie az EKB által kért információkhoz való hozzáférés megtagadása jogszerűségének értékelése során, a megtámadott határozatok elfogadásának időpontja, azaz 2017. november 7-e.

- 234 Következésképpen nem lehet helyt adni a felperes azon állításának, amely szerint a kért információk már nem relevánsak a pénzügyi piac vagy a versenytársak szempontjából, mivel azok a Banco Popular szanálása előtt keletkeztek, és így már nem tükrözik a jelenlegi helyzetét.
- 235 Ezt követően meg kell állapítani, hogy a Bíróság a Baumeister ítélet 54. pontjában rámutatott arra, hogy amennyiben azok az információk, amelyek egy bizonyos időszakban üzleti titoknak minősülhettek, legalább öt éve keletkeztek, azok az idő múlása miatt főszabály szerint elavultnak minősülnek, és emiatt elvesztették titkos jellegüket, hacsak az e jellegre hivatkozó fél kivételesen nem bizonyítja, hogy ezen információk, koruk ellenére, még mindig lényegi elemeit képezik a saját vagy érintett harmadik személyek piaci helyzetének.
- 236 E tekintetben a Banco Santander arra hivatkozik – anélkül, hogy ezt a többi fél vitatná –, hogy a kért információk elsősorban a határozatot közvetlenül megelőző időszakra, bizonyos esetekben 2017 elejére vonatkoznak.
- 237 Következésképpen a kért információk a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában legfeljebb néhány hónaposok voltak, és így a fenti 233. és 235. pontban említett kritériumokra tekintettel nem tekinthetők elavult információknak.
- 238 Ezt a megállapítást nem teheti kérdéssé a felperes azon érve, amely szerint a Baumeister ítéletben semmi nem utal arra, hogy az öt évnél nem régebbi információk egyáltalán nem minősíthetők elavult információknak, és esetről esetre kellene megközelíteni a kérdést. Konkrétan a felperes azt veti fel, hogy olyan esetben, mint amely a jelen ügy tárgyát képezi, amelyben a kért információk egy szanálási program hatálya alá tartozó hitelintézet üzleti helyzetére vonatkoznak, ezek az információk automatikusan elavultak a szanálási eszköz elfogadását követően.
- 239 Márpedig nem fogadható el, hogy egy szanálási program elfogadása olyan új vélelmet állítson fel, amely szerint a szanálási rendszer hatálya alá vont hitelintézet üzleti helyzetére vonatkozó információk automatikusan elavulnak. Az ilyen megközelítés főszabály szerint kizárná a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével és a 2014/59 irányelv 84. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett c) pontjában foglalt kivétel alkalmazását.
- 240 Amint arra az EKB, a Bizottság és a Banco Santander helyesen rámutat, a Banco Popular 2017. június 7-ét követően továbbra is a Banco Santander csoport tagjaként tevékenykedett, egészen 2018. április 28-ig, amikor beolvadt a Banco Santanderbe.
- 241 Az egyik ok ugyanis, amely miatt az ESZT úgy döntött, hogy szanálási programot fogad el a Banco Popular tekintetében, az volt, hogy a 806/2014 rendelet 14. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően biztosítsa a kritikus funkcióinak folytonosságát. Ily módon a Banco Santander részére történő értékesítés lehetővé tette a Banco Popular számára, hogy a Santander csoport tagjaként rendes piaci feltételek mellett folytassa működését.
- 242 Ebből következik, hogy az EKB megalapozottan tekinthette úgy, hogy a Banco Santander betétei napi egyenlegének 2017. április 3-tól történő hozzáférhetővé tétele, valamint a Banco Popular likviditási helyzetének és tőkemegfelelési mutatóinak, a Banco Popular piaci helyzetére, eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó információknak, illetve a Banco Popular Portugal leányvállalat finanszírozásának és működési struktúrájának a Banco Popular pénzügyi helyzetére

gyakorolt hatása értékelésének hozzáférhetővé tétele alkalmas volt arra, hogy a szanalási eszköz alkalmazása ellenére veszélyeztesse, a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában, a Banco Popular és anyavállalatának érdekeit.

- 243 Másodszer a felperes lényegében azt állítja, hogy az EKB nem tudta bizonyítani, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértheti a Banco Santander és a Banco Popular üzleti érdekeit. A felperes e tekintetben úgy véli, hogy a megtámadott határozatok indokolása igen általános, és bármely bankra alkalmazható. Arra is rámutat, hogy az EKB valójában nem vette figyelembe a Banco Popular szanalását, sem pedig a helyzet kivételes jellegét.
- 244 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a felperes formálisan nem hozott fel az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot. A felperes beadványainak olvasatából inkább az tűnik ki, hogy nem ért egyet az EKB által előadott indokolással.
- 245 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az indokolási kötelezettség olyan lényeges formai követelmény, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik. Valamely határozat indokolása ugyanis azon indokok formális kifejezéséből áll, amelyeken e határozat alapul. Ha ezen indokok hibában szenvednek, a határozat érdemi jogszerűségét érintik, de annak indokolását nem, amely megfelelő lehet annak ellenére, hogy hibás indokokat fejt ki. Ebből az következik, hogy a valamely jogi aktus megalapozottságának a vitatását célzó kifogások és érvek az indokolás hiányára vagy elégtelenségére alapított jogalap keretében nem relevánsak (lásd: 2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 85. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. április 29-i Tilly-Sabco kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-707/18, nem tették közzé, EU:T:2020:160, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 246 Márpedig az EKB az első megtámadott határozatban jelzi, hogy a kért dokumentum hozzáférhetővé tétele káros következményekkel járna az érintett hitelintézetre nézve, mivel ez utóbbi már nem bízhatna abban, hogy az általa a prudenciális felügyelete céljából az EKB-nak szolgáltatott információk bizalmasak maradnak. E határozat azt is kifejti, hogy ez a bizalmas kezelésre vonatkozó rendszer annak ellenére alkalmazandó, hogy egy bankot szanalási program alá vontak.
- 247 A második megtámadott határozatban az EKB a Banco Popular likviditási helyzetére és tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó információkat illetően kifejtette, hogy azok hozzáférhetővé tétele arra ösztönözné a piaci szereplőket, hogy spekuláljanak a Banco Santander likviditási helyzetére és hitelszükségletére, ami pedig indokolatlan pénzügyi nyomást okozhatna.
- 248 A harmadik megtámadott határozatban az EKB megállapította, hogy a kért információk egyrészt a Banco Santander piaci helyzetére, másrészt eszközeire és kötelezettségeire vonatkoznak, és ezen információk nyilvánosságra hozatala negatív hatással lehet a Banco Popular és a Banco Santander üzleti érdekeire. Az EKB szerint különösen annak értékelése, hogy a Banco Popular likviditási helyzete milyen hatással van leányvállalata, a Banco Popular Portugal finanszírozására és működési szerkezetére, üzleti szempontból érzékeny, és indokolatlan spekulációhoz vezethet a csoport pénzügyi és likviditási helyzetére vonatkozóan. Az említett határozat ezenkívül megemlíti, hogy a szakmai titoktartási rendszer annak ellenére alkalmazandó, hogy egy bankot szanaláltak.

249 Ennélfogva az EKB jogszerűen tekinthette úgy, hogy azok az információk, amelyekhez a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megtagadta a hozzáférést, a megtámadott határozatok elfogadásának időpontjában konkrétan és ténylegesen sérthették a Banco Popular vagy a Banco Santander érdekeit. E megállapításon nem változtat semmit az, hogy a megtámadott határozatok igen szűkszavú indokolást tartalmaznak azon kérdést illetően, hogy az ilyen sérelem miatt vélelmezhető annak ellenére, hogy a Banco Popularral szemben szanalási intézkedést alkalmaztak.

250 A fentiekre tekintettel el kell utasítani az arra alapított első részt, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele nem sértené a Banco Popular vagy a Banco Santander érdekeit.

2) Az arra alapított második részről, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele nem sérti a prudenciális felügyeleti rendszer megfelelő működését

251 A felperes által előadott érvek vizsgálata előtt emlékeztetni kell a fenti 157–162. pontban kifejtett megfontolásokra.

252 Amint azt a Bizottság helyesen állítja, annak meghatározása érdekében, hogy bizonyos információk hozzáférhetővé tétele sértheti-e a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett közérdeket, át kell ültetni azt az ítélkezési gyakorlatot, amely szerint az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik azon értékelésre vonatkozóan, amelyet a Baumeister ítélet második feltételének alkalmazása keretében végez. A felügyeleti és szanalási rendszer megfelelő működését veszélyeztető kockázat értékelése ugyanis a közérdek sérelmének kockázatára vonatkozó elemzésnek felel meg.

253 Egyébiránt a fenti 159. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az EKB arra vonatkozó értékelése, hogy bizonyos dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené-e a prudenciális felügyeleti és szanalási rendszer megfelelő működésének védelmét, olyan összetett és kényes jellegű, amely különleges óvatosságot igényel.

254 Ráadásul a Bíróság által a Baumeister ítéletben a befektetési vállalkozások tevékenységére vonatkozó ellenőrzési rendszer megfelelő működésének veszélyeztetését illető értékelés céljából meghatározott kritériumok, amelyek analógia útján alkalmazandók a prudenciális felügyeletet és a szanalást illetően, igen általánosak, ahogy az a fenti 160. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból is kitűnik.

255 Ebből egyrészt az következik, hogy a Törvényszék által ennek keretében elvégzendő jogszerűségi vizsgálat a fenti 161. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatban előírt felülvizsgálatra korlátozódik, másrészt pedig, hogy az EKB azon kötelezettségének tiszteletben tartása, hogy határozatait jogilag megkövetelt módon indokolja, főszabály szerint még alapvetőbb jelentőséggel bír (lásd e tekintetben a fenti 162. pontot).

256 A jelen ügyben az EKB az első megtámadott határozatban jelezte, hogy a Banco Popular betéti egyenlegére vonatkozó információkat tartalmazó dokumentum a Banco Popular folyamatos felügyeletével kapcsolatos ügyviteli iratok, valamint a Banco Popular fizetéseképtelenségére vagy valószínű fizetéseképtelenné válására vonatkozó végső elemzés részét képezi.

257 A második megtámadott határozatban az EKB megállapította, hogy a felperes nem vitatta a 2017. augusztus 11-i LS/PT/2017/66 határozatban elvégzett elemzést, amely határozat szerint a 2017. június 5-i „Emergency liquidity Assistance request from Banco de España” című dokumentum

- információkat tartalmaz a Banco Popular likviditásának és tőkeemutatóinak állapotáról. Ezt követően kifejtette, hogy ezeket az információkat a Banco Popular a folyamatos prudenciális felügyelettel összefüggésben közölte vele.
- 258 A FOLTF-értékelés teljes változatát, valamint a Banco Popular által többek között a tőkéje, a likviditási helyzete és a folyamatos engedélyezés egyéb feltételei tárgyában benyújtott dokumentációt illetően az EKB a harmadik megtámadott határozatban kifejtette, hogy e dokumentumok a folyamatos prudenciális felügyeletre és a FOLTF-értékelési eljárásra vonatkozó ügyviteli iratok körébe tartoznak. Az EKB szerint ezek az ügyviteli iratok az EKB mint illetékes felügyeleti hatóság feladatainak ellátása körébe tartoznak, amelyeket az 1024/2013 rendelet ír elő.
- 259 Márpedig a három megtámadott határozatban az EKB ezenkívül kifejtette, hogy az 1024/2013 rendeletben rá ruházott feladatok ellátása során szakmai titoktartási kötelezettség terheli. Ebben az összefüggésben pontosította az alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket, valamint e szakmai titoktartási kötelezettség tartalmát, és megállapította, hogy az e szakmai titoktartási kötelezettségtől való eltérések a jelen ügyben nem alkalmazhatók.
- 260 Az EKB ebből azt a következtetést vonta le, hogy a prudenciális felügyeletből származó bizalmas információk hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti mind a közvetlenül érintett hitelintézetet, mind általában a bankrendszert, mivel a bankok már nem bízhatnának abban, hogy az általuk a prudenciális felügyelet keretében az EKB-nak szolgáltatott információk bizalmasak maradnak.
- 261 Az első és a harmadik megtámadott határozatban az EKB ebben az összefüggésben az 1985. december 11-i Hillenius ítéletre (110/84, EU:C:1985:495, 27. pont), valamint a 2014. november 12-i Altmann és társai ítéletre (C-140/13, EU:C:2014:2362, 31–33. pont) hivatkozott. Az EKB e határozatokban azt is jelezte, hogy a szanálás nem módosította a Banco Popular felügyelt szervezet jogállását, és ezért továbbra is alkalmazandó rá vonatkozóan a bizalmas kezelés rendszere.
- 262 Az EKB ily módon magyarázatot adott a hivatkozott védelem szükségességére vonatkozóan arra hivatkozva, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértené többek között általában a bankrendszert.
- 263 E következtetéseket nem teszik kérdésessé a felperes érvei.
- 264 Egyrészt ugyanis el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint az indokolás általános és sablonos. E tekintetben figyelembe kell venni azt aényt, hogy az egyes dokumentumokhoz – a jelen esetben a dokumentumok minden egyes információjához – való hozzáférés megtagadását igazoló okokat lehetetlen feltüntetni e dokumentum tartalmának vagy lényeges elemének hozzáférhetővé tétele, és ennél fogva a kivétel lényegi céljától való megfosztása nélkül. A jelen ügyben a kért dokumentum tartalmának teljesebb és egyedibb bemutatása azon ténynél fogva, hogy e dokumentum a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működését illetően a közérdekre vonatkozó kivételek hatálya alá tartozik, veszélyeztetheti azon információk bizalmas jellegét, amelyek bizalmas jellegét meg kívánják őrizni (lásd analógia útján: 2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 84. pont).
- 265 Másrészt el kell utasítani az arra alapított érvet, hogy az olyan információk hozzáférhetővé tétele, mint a likviditási arányok, semmi esetre sem teremtenek olyan precedenst, amely szerint az ilyen típusú információkat a jövőben felfednék a piacon, mivel a Banco Popular szanálása kivételes jellegű volt.

- 266 A felperesnek nem sikerült megkérdőjeleznie az EKB azon értékelését, amely szerint bizonyos információk hozzáférhetővé tétele sértheti az EKB és a felügyelt intézmények közötti, a prudenciális felügyeleti mechanizmushoz szükséges kölcsönös bizalmat. E tekintetben az a tény, hogy a bankszanálás kivételes, és hogy bizonyos információkat az EKB csak kivételesen gyűjtött össze, semmilyen hatással nincs annak kockázatára, hogy más intézmények már nem bízhatnak abban, hogy azok az információk, amelyeket a prudenciális felügyelet keretében a jövőben az EKB rendelkezésére fognak bocsátani, bizalmasak maradnak.
- 267 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós intézmény támaszkodhat a piaci szereplők feltételezhető magatartására és e magatartások jövőbeli intervenciókra gyakorolt hatásaira (lásd értelemszerűen: 2015. június 4-i Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein kontra EKB ítélet, T-376/13, EU:T:2015:361, 78. pont).
- 268 Ennélfogva az EKB érvényesen támaszkodhatott arra, hogy a Banco Popular likviditási helyzetére vonatkozó adatok a piaci szereplők spekulációjának kockázatát hordozzák magukban, mivel ezek az adatok észszerűen előreláthatóan spekulációkat kiváltó információknak tekinthetők, és így veszélyeztethetik a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működését.
- 269 A fenti megfontolások alapján meg kell állapítani, hogy a felperesnek nem sikerült bizonyítania, hogy az EKB nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a kért dokumentumok hozzáférhetővé tétele sértheti a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működését.
- 270 Ennélfogva el kell utasítani az arra alapított második részt, hogy a kért információk hozzáférhetővé tétele nem sérti a prudenciális felügyeleti és szanálási rendszer megfelelő működését.
- 271 Következésképpen meg kell állapítani, hogy azok a kért dokumentumok, amelyekre vonatkozóan az EKB a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megtagadta a hozzáférést, a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének második albekezdése és a 2014/59 irányelv 84. cikkének (3) bekezdése értelmében vett bizalmas információkat tartalmaznak.

3. A harmadik, arra alapított kifogásról, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében és a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdésében foglalt eltérések alkalmazandók a kért dokumentumokra

- 272 Harmadik kifogásában a felperes arra hivatkozik, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a 2014/59 irányelv 84. cikke (6) bekezdésének rendelkezései lehetővé teszik az EKB számára, hogy bírósági eljárás keretében vagy annak céljából hozzáférést biztosítson a kért dokumentumokhoz. Az említett rendelkezéseknek különösen a teleologikus értelmezéséből következik az, hogy a bizalmasság alóli kivétel akkor áll fenn, ha a kért dokumentumokhoz való hozzáférés az Unió valamely intézményének vagy szervének magatartásával kapcsolatban álló bírósági eljárás keretében a hatékony bírói jogvédelemhez való jog gyakorlásához szükséges.
- 273 A felperes hozzáfűzi, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint valamely információ bizalmas jellegének megítélése a nyilvánosságra hozatallal szembenálló jogos érdekek és a közérdek mérlegelését teszi szükségessé. Márpedig a jelen ügy sajátosságai, vagyis az a tény, hogy a Banco Popular korábbi részvényesei meg kívánják ismerni azokat a körülményeket, amelyek között a Banco Popular szanálása lezajlott, igazolják a kért információk hozzáférhetővé tételét. E tekintetben a felperes szerint fontos figyelembe venni, hogy a szanálási program megsemmisítése iránt (T-628/17.

számán vették nyilvántartásba) és szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránt (T-714/17. számán vették nyilvántartásba) keresetet nyújtott be a Törvényszékhez. A jelen ügyben kért információkkal kizárólag az a célja, hogy azokat e két kereset keretében bizonyítékként használja fel.

- 274 A felperes hangsúlyozza, hogy különösen a Banco Popular szanálásához vezető likviditási problémák megismerése lenne fontos számára, viszont e tekintetben mind a FOLTF-értékelést, mind pedig a szanálási programot cenzúrázták. Az ezen adatokhoz való hozzáférés lehetővé tenné számára, hogy bizonyítékokat terjesszen elő azon érvenek alátámasztására, amely szerint a Banco Popular likviditási helyzete nem volt olyannyira súlyos, hogy a szanálására kerüljön sor, és hogy minden likviditási probléma az ESZT elnökének nyilatkozataival függött össze.
- 275 A Bizottság és a Banco Santander által támogatott EKB vitatja a felperes érveit.
- 276 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy a Bíróság 2018. szeptember 13-i Buccioni ítélete (C-594/16, a továbbiakban: Buccioni ítélet, EU:C:2018:717) 30. pontjában rámutatott arra, hogy azokat a konkrét eseteket, amelyekben a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az illetékes hatóságok birtokában lévő bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának tilalmára vonatkozó általános elv kivételesen nem képezi akadályát azok továbbításának vagy felhasználásának, ezen irányelv kimerítően felsorolja. Ezenkívül a Bíróság ugyanezen ítélet 37. pontjában pontosította, hogy a 2013/36 irányelvben előírt, a bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának általános tilalmától való eltéréseket szigorúan kell értelmezni.
- 277 Ugyanezen megfontolások alkalmazandók analógia útján a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdésében meghatározott közzétételi tilalomtól való eltérésre is.
- 278 A felperes érveit tehát ezen elvek fényében kell értékelni.
- 279 Ami egyrészt a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdését illeti, e rendelkezés előírja, hogy ha egy hitelintézetet fizetéseképtelenné nyilvánítottak, vagy kényszerfelszámolására kerül sor, az a bizalmas természetű információ, amely nem érinti a hitelintézet megmentésére irányuló kísérletekben részt vevő harmadik feleket, nyilvánosságra hozható a polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljárás során.
- 280 Márpedig a jelen ügyben, ahogy arra az EKB helyesen hivatkozik, a Banco Popular társaságot nem nyilvánították fizetéseképtelenné, ahogyan kényszerfelszámolását sem rendelték el. Éppen ellenkezőleg, a szanálási programból kitűnik, hogy az többek között a Banco Popular tevékenységeinek a Banco Santander részére történő átruházására irányult. Ezen átruházás lehetővé tette a Banco Popular számára, hogy a Santander csoport tagjaként a szokásos piaci feltételek mellett folytassa működését.
- 281 Egyébiránt a 806/2014 rendeletből kitűnik, hogy éppen a rendes fizetéseképtelenségi eljárás szerinti felszámolás elkerülése érdekében írja elő a 806/2014 rendelet valamely szanálási eszköznek a fizetéseképtelen szervezettel szembeni alkalmazását.
- 282 Ily módon valamely szanálási intézkedés elfogadása előtt, a 806/2014/EU rendelet 18. cikke (1) bekezdésének c) pontjában a szanálás közérdekűségére vonatkozóan előírt feltétel értékelésével összefüggésben az ESZT-nek többek között azt kell értékelnie, hogy a fizetéseképtelen szervezet szanálása nem előnyösebb-e a felszámolásával szemben. E tekintetben

a 806/2014 rendelet (58) preambulumbekzdése megállapítja, hogy abban az esetben, ha egy csödközeli helyzetbe került intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megzavarhatja az alapvető szolgáltatások nyújtását, és érintheti a betétesek védelmét, a szanalási eszközök alkalmazása közérdek.

- 283 Egyébiránt a szanalási intézkedés elfogadását követően a 806/2014 rendelet 15. cikke (1) bekezdésének g) pontja, 20. cikke (16) bekezdésének és 76. cikke (1) bekezdése e) pontjának megfelelően egy független szakértő által végzett értékelésnek össze kell hasonlítania a részvényesekkel és a hitelezőkkel szemben, a szanalás keretében alkalmazott tényleges bánásmódot azzal a bánásmóddal, amelyben akkor részesültek volna, ha a szervezet a szanalási intézkedésről szóló határozat meghozatalának időpontjában rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül. Ha az nyer megállapítást, hogy a szanalás keretében a részvényesek és a hitelezők követeléseik kielégítésére kevesebbet kaptak, mint amennyit a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében kaptak volna, főszabály szerint kártalanításra jogosultak.
- 284 E tényezőkre tekintettel meg kell állapítani, hogy a fizetéseképtelenség jellege és céljai alapvetően eltérnek a szanalásétól, és így kizárt a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének analógia útján történő alkalmazása a szanalási eljárás alá vont szervezetre.
- 285 Az említett rendelkezés analógia útján történő ilyen alkalmazása ellentétes lenne a fenti 276. pontban felidézett elvekkkel is, amelyek szerint a bizalmas információk nyilvánosságra hozatalának a 2013/36 irányelvben rögzített általános tilalmától való eltérések kimerítően fel vannak sorolva, és azokat szigorúan kell értelmezni.
- 286 Ebből következik, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében foglalt eltérés a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 287 Másrészt, ami a szakmai titoktartás elvétől való, a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdésében foglalt eltérést illeti, e rendelkezés rögzíti, hogy az nem sérti az információknak büntető- vagy polgári ügyekben folytatott bírósági eljárás keretében történő közlésével kapcsolatos nemzeti szabályokat.
- 288 Márpedig, ahogy azt az EKB helytállóan kifejti, a felperes nem hivatkozott a nemzeti jog egyetlen olyan rendelkezésére sem, amely megkövetelné a kért dokumentumok hozzáférhetővé tételét.
- 289 Ezenkívül a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdése a bizalmas információknak a nemzeti eljárások keretében történő kivételes közlésére vonatkozik. Márpedig a felperes nem tagadja, hogy a hozzáférés iránti kérelmeit azzal indokolta, hogy keresetet kívánt benyújtani a Törvényszékhez.
- 290 Következésképpen a 2014/59 irányelv 84. cikkének (6) bekezdésében foglalt eltérés a jelen ügyben nem alkalmazható.
- 291 E következtetéseket nem tehetik kérdésessé a felperes érvei.
- 292 Először is a felperes azon érve, amely szerint az információk bizalmas kezelésének szabálya nem alkalmazható, ha azokkal kapcsolatban a kérelmező pontos és egybehangzó körülményekre hivatkozik, és ezek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy azok relevánsnak mutatkoznak egy már megindított vagy folyamatban lévő polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljáráshoz. A felperes ezen érv alátámasztása érdekében a Buccioni ítéletre hivatkozik. Márpedig meg kell

állapítani, hogy a jelen ügygel ellentétben a Buccioni ítélet alapjául szolgáló ügy egy olyan hitelintézetre vonatkozott, amelyet kényszerfelszámolás alá vontak (Buccioni ítélet, 17. pont). Márpedig, ahogy azt a Törvényszék a fenti 281–285. pontban kifejtette, a 2013/36 irányelv 53. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése nem alkalmazható tágan, anélkül hogy ne sértené meg a bizalmasság elvétől való eltérések szigorú értelmezésének elvét, amelyre maga a Bíróság is emlékeztetett a Buccioni ítélet 37. pontjában.

- 293 Mindenesetre a Buccioni ítéletben javasolt megközelítés nem ültethető át a jelen ügyre. Ezen ítélet 38. és 40. pontjában ugyanis az szerepel, hogy a bizalmas információkhoz való hozzáférés kérelmezőjének pontos és egybehangzó körülményekre kell hivatkoznia, amelyek alapján megalapozottan feltételezhető, hogy azok relevánsnak mutatkoznak az olyan, már megindított vagy folyamatban lévő polgári jogi vagy kereskedelmi jogi eljáráshoz, amelynek tárgyát a kérelmezőnek konkrétan meg kell határoznia. Márpedig az ilyen megközelítés a 2004/258 határozat 6. cikkének *contra legem* alkalmazásához vezetne, amely előírja, hogy a hozzáférést kérő nem köteles megindokolni a kérelmét. A dokumentumokhoz való hozzáférés rendszereinek egyik sarokkövét képezi az, hogy valamely dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelemben semmiféle érdekeltséget nem kell bizonyítani, amely rendszerek az állandó ítélkezési gyakorlat szerint éppen azt gátolják meg, hogy a kérelmezőkkel szemben – érdekeiktől és igényeiktől függően – eltérő bánásmódot alkalmazzanak (lásd ebben az értelemben: 2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 50–56. pont; 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 82. pont).
- 294 Ráadásul, ahogy arra az EKB helytállóan hivatkozik, amikor valamely dokumentumot hozzáférhetővé tesznek a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés rendszerének keretében benyújtott kérelem nyomán, az mindenki számára (*erga omnes*) nyilvánossá válik. Márpedig a Buccioni ítéletben a Bíróság azt mondta ki, hogy az ezen ítélet 38. pontjában kifejtett feltételek mellett az illetékes hatóságok nyilvánosságra hozhatják a bizalmas információkat egy folyamatban lévő vagy megindítani tervezett polgári vagy kereskedelmi eljárás céljából, „amelyen kívül ezek az információk nem használhatók fel”. A 2004/258 határozat, különösen annak a kérelem alapján történő hozzáféréssel foglalkozó 9. cikke mindazonáltal nem rendelkezik arról a lehetőségről, hogy a nyilvánosság egy tagja számára úgy biztosítsanak hozzáférést valamely dokumentumhoz, hogy közben megtiltják neki, hogy e dokumentumot más személyek számára hozzáférhetővé tegye. Ez a lehetőség ellentétes lenne az említett határozat szellemével és logikájával, mivel a határozat 4. cikkében foglalt hozzáférési jog alóli kivételek alkalmazása esetén az említett dokumentumhoz való hozzáférést egyszerűen megtagadják (lásd analógia útján: 2013. március 7-i Henkel és Henkel France kontra Bizottság ítélet, T-64/12, nem tették közzé, EU:T:2013:116, 47. pont).
- 295 Másodszor a felperes másodlagosan, arra vonatkozóan előterjesztett érve, hogy a Törvényszék titoktartási kötelezettségvállalás formájában biztosítson számára hozzáférést a szóban forgó dokumentumokhoz, túl azon, hogy ez az érv a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférésnek a fenti 293. pontban felidézett rendszerével kapcsolatos megfontolásokba ütközik, figyelmen kívül hagyja azt a tényt is, hogy az eljárási szabályzat 104. cikke előírja, hogy az olyan dokumentumot, amelyhez valamely intézmény megtagadta a hozzáférést, és bizonyításfelvétel tárgyát képezte, nem lehet közölni a többi féllel. E szabály célja annak elkerülése, hogy a Törvényszék előtti kereset az érintett dokumentumnak a hozzáférést kérelmezővel való közlése következtében okafogyottá váljon (lásd ebben az értelemben: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 39. pont). Ezenkívül a felperes által javasolt, titoktartási

kötelezettségvállalás formájában történő hozzáférés egyike azon eszközöknek, amelyeket az eljárási szabályzat a Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek valamelyikének birtokában lévő információknak az eljárás keretében történő bemutatására és felhasználására biztosít.

- 296 Harmadszor a felperes nem hivatkozhat arra, hogy az, hogy a nemzeti bíróságok előtt folyamatban lévő eljárások miatt a bizalmasság elvétől való bizonyos eltérések alkalmazandók, nem zárja ki ezen eltéréseknek a Törvényszék előtti jelen jogvita keretében történő alkalmazását, ami véleménye szerint ahhoz az abszurd helyzethez vezetne, amelyben a nemzeti bíróságok hozzáférhetnének az uniós intézmények dokumentumaihoz, míg a Törvényszék nem. Egyrészt ugyanis a fenti 295. pontban kifejtett okok miatt a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti eljárás keretében nem a Törvényszék feladata, hogy elrendelje egy olyan dokumentumnak a felperes számára való hozzáférhetővé tételét, amelyhez megtagadták a hozzáférést. Másrészt, bár az uniós bíróságok előtti bizonyításfelvétel rendszere eltér a nemzeti bíróságok előtti bizonyításfelvétel rendszerétől, e rendszer ettől még teljes. Egyrészt ugyanis az eljárási szabályzat 89. és azt követő cikkei rögzítik, hogy a Törvényszék a jogvita keretében kérheti vagy elrendelheti valamely dokumentumnak a felek általi benyújtását. Másrészt a Törvényszék az Európai Unió Bírósága alapokmányának 24. cikke alapján az eljárásban félként részt nem vevő intézményeket, szerveket és hivatalokat felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart. A felperes állításával ellentétben a Törvényszék a nemzeti bíróságokhoz hasonlóan minden szükséges eszközzel rendelkezik ahhoz, hogy hozzáférjen a prudenciális felügyelet körében kiadott dokumentumokhoz, és hogy elvégezze az e területen előtte folyamatban lévő ügy vizsgálatát.
- 297 Negyedszer, a felperes által a keresetlevél 38. és 39. pontjában azon érvének alátámasztására hivatkozott ítélkezési gyakorlat, amely szerint a jelen ügy sajátosságai a különböző érdekekre tekintettel igazolják a kért információk hozzáférhetővé tételét, szintén nem cáfolja meg a harmadik kifogás elemzése keretében tett megállapításokat. A 2010. június 9-i Éditions Jacob kontra Bizottság ítélet (T-237/05, EU:T:2010:224, 90. pont) és a 2011. május 24-i NLG kontra Bizottság ítélet (T-109/05 és T-444/05, EU:T:2011:235, 140. pont) ugyanis a szakmai titoktartás elvének a Bizottság által versenyjogi összefüggésben történő alkalmazására vonatkozik. E két ítéletben a Törvényszék kifejtette, hogy a szakmai titoktartás nem rendelkezik olyan terjedelemmel, hogy igazolhatná az érintett vállalkozásokra vonatkozó üzleti információkat tartalmazó dokumentumokhoz való hozzáférés általános és absztrakt megtagadását. Az információ bizalmas jellegének az értékeléséhez szükséges az egyrészt a hozzáférhetővé tétel ellen szóló jogos érdek, másrészt pedig az ahhoz fűződő közérdek egymással szembeni mérlegelése, hogy az uniós intézmények a nyilvánosság elvének a lehető legnagyobb tiszteletben tartása mellett folytassák tevékenységüket.
- 298 Márpedig ez az ítélkezési gyakorlat nem ültethető át a jelen ügyre.
- 299 Egyrészt ugyanis az EKB a hitelintézetek prudenciális felügyeletével és szanálásával összefüggésben az elsődleges és másodlagos jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyeket a Bíróság a Baumeister ítéletben és a Buccioni ítéletben értelmezett. Ezen ítéletek szerint a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdése általános szabályként szakmai titoktartási kötelezettséget ír elő (Baumeister ítélet, 33. pont és Buccioni ítélet 29. pont). Ebben az összefüggésben a Bíróság megállapította azokat a feltételeket, amelyek mellett bizonyos információk bizalmasnak minősülnek, és így a szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartoznak. Amennyiben e feltételek teljesülnek, a szóban forgó információk – ahogy a jelen ügyben is – a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése c) pontjának hatálya alá tartozhatnak, és semmilyen mérlegelés elvégzése nem szükséges ahhoz, hogy az EKB megtagadhassa a hozzáférést.

- 300 Másrészt, ahogy azt az EKB helyesen kiemeli, a felperes által hivatkozott ítélkezési gyakorlat olyan ügyekre vonatkozott, amelyekre az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdését kellett alkalmazni, amely – a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjával ellentétben – előírja a szóban forgó érdekek egymással szembeni mérlegelését.
- 301 A fentiekre tekintettel a harmadik kifogást el kell utasítani.
- 302 Meg kell tehát állapítani, hogy mivel a kért dokumentumok bizalmas információkat tartalmaznak (lásd a fenti 271. pontot), és mivel a bizalmasság elvétől való eltérések nem alkalmazhatók, az EKB jogszerűen alapíthatta a megtámadott határozatokat a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjára. Ennélfogva az első jogalapot el kell utasítani.
- 303 A fentiek összességéből kitűnik, hogy először is a Banco Popular likviditási helyzetére és a tőkemegfelelési mutatóira vonatkozó információkat illetően a második megtámadott határozatot jogszerűen alapították az abban foglalt, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kivételhez kapcsolódó indokokra.
- 304 Másodsor, ami azokat a dokumentumokat illeti, amelyekhez a hozzáférést a harmadik megtámadott határozat keretében tagadták meg, e határozatot jogszerűen alapították az abban szereplő, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kivételhez kapcsolódó indokokra.
- 305 Harmadszor, ami a felkínált biztosítékokat illeti, a második megtámadott határozatot jogszerűen alapították az abban szereplő, a 2004/258 határozat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második és hetedik franciabekezdésében előírt kivételekhez kapcsolódó indokokra (lásd a fenti 170. pontot).
- 306 E megállapításokból következik, hogy még ha a 303–305. pontban említett dokumentumokhoz és információkhoz való hozzáférést a 2004/258 határozat 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése alapján tagadták is meg, már nem szükséges határozni az e rendelkezés megsértésére alapított harmadik jogalap megalapozottságáról. A harmadik jogalapot ugyanis mindenesetre mint hatástalant el kell utasítani, mivel ahhoz, hogy a megtámadott határozatok jogilag megalapozottak legyenek, elegendő, ha az EKB által a kért dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadása érdekében felhozott egyik kivétel megalapozott volt (lásd ebben az értelemben: 2020. november 25-i Bronckers kontra Bizottság ítélet, T-166/19, EU:T:2020:557, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

F. A Charta 47. cikkének megsértésére alapított, negyedik jogalapról

- 307 Negyedik jogalapjának alátámasztására a felperes arra hivatkozik, hogy az EKB megsértette a Charta 47. cikkét, mivel a hozzáférés megtagadása, amelyet a megtámadott határozatok tartalmaznak, megakadályozta abban, hogy hozzáférjen azokhoz a dokumentumokhoz, amelyekre az EKB a Banco Popular szanalásának kimondásakor támaszkodott. A felperes úgy véli, hogy létezik egy állandó ítélkezési gyakorlat, amely szerint a Charta 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelem megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a vele szemben hozott határozat indokait. A felperes ezenkívül úgy véli, hogy tekintettel a kontradiktórius eljárás elvére, amely a védelemhez való jog szerves részét képezi, az eljárásban részt vevő feleknek joguk van ahhoz, hogy megismerjék a bírósághoz benyújtott valamennyi iratot és észrevételt annak érdekében, hogy döntését befolyásolhassák, és azokat megvitassák. E tényezőkre tekintettel a

felperes úgy véli, hogy egy olyan igazgatási aktus elfogadása, amely megfosztja a magánszemélyeket a tulajdonuktól olyan iratok alapján, amelyekről nem szerezhettek tudomást, a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető joguk megsértésének minősül.

- 308 A felperes elismeri, hogy van kivétel a dokumentumokhoz való hozzáférés általános szabálya alól, mivel a hozzáférés megtagadása az állam biztonságához kapcsolódó kényszerítő okok miatt ajánlott. Hangsúlyozza azonban, hogy a jelen ügyben nem ez a helyzet. Hozzáteszi, hogy a kért dokumentumok konkrét tényre, nevezetesen a Banco Popular likviditási helyzetére vonatkoznak.
- 309 A felperes ezenkívül úgy véli, hogy a 2013/36 irányelv 53. cikkének (1) bekezdése, valamint a 2014/59 irányelv 84. cikke nemzeti szinten lehetővé teszi bizalmas információk terjesztését a hitelintézetek csődeljárásával kapcsolatos polgári, kereskedelmi vagy büntetőeljárások keretében. E tekintetben pontosítja, hogy a bizalmas jelleg elvétől való ezen eltéréseket a Charta 47. cikke értelmében az uniós bíróság előtti eljárásokban is alkalmazandónak kell tekinteni.
- 310 Végül a felperes azzal érvel, hogy a kért dokumentumok bizalmas dokumentumnak minősítése mindenesetre olyan aránytalan intézkedésnek minősül, amely nem felel meg a Charta 52. cikkében előírt feltételeknek.
- 311 Az e tekintetben a Bizottság és a Banco Santander által támogatott EKB vitatja a felperes érveit.
- 312 A Charta 47. cikkének első bekezdése rögzíti a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot, második bekezdése pedig a tisztességes eljáráshoz való jogot.
- 313 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokoknak a kérésére történő közlése alapján –, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését annak érdekében, hogy lehetővé tegye számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint azért, hogy utóbbinak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. február 3-i Ramazani Shadary kontra Tanács ítélet, T-122/19, nem tették közzé, EU:T:2021:61, 50. pont).
- 314 A jelen ügyben a felperessel szemben az EKB kizárólag a három megtámadott határozatot hozta. Márpedig a felperes megismerhette e határozatok indokait, és azokat az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott jelen keresettel vitathatta a Törvényszék előtt, ami bizonyítja a hatékony jogorvoslathoz való jogának fennállását.
- 315 Ellentétben azzal, amit a felperes a keresetlevél 73. pontjában állít, az EKB nem „mondta ki a Banco Popular szanálását”, hanem a FOLTF-értékelés keretében kijelentette, hogy e hitelintézet a 806/2014 rendelet 18. cikkének (4) bekezdése értelmében fizetéseképtelenség vagy valószínű fizetéseképtelenné válás állapotában volt. Ezen FOLTF-értékelés olyan előkészítő aktus jellegű, amely lehetővé teszi az ESZT számára, hogy határozatot hozzon a Banco Popular szanálásáról (lásd ebben az értelemben: 2019. május 6-i ABLV Bank kontra EKB végzés, T-281/18, EU:T:2019:296, 36. pont). Így mindenesetre a FOLTF-értékelés önmagában nem vált ki olyan kötelező joghatást, amely érinthetné a felperes érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi

helyzetét, mivel kizárólag a szanálási program elfogadása, majd hatálybalépése, valamint a 806/2014 rendelet 22. cikkének (2) bekezdése értelmében vett szanálási eszközök végrehajtása módosíthatja ezt a jogi helyzetet.

- 316 Abban az esetben, ha a jelen jogalapot úgy kell értelmezni, hogy a felperes valójában azt állítja, hogy megsértették a hatékony jogorvoslathoz való jogát, mivel nem ismerhette meg azon határozat – azaz az ESZT ügyvezetői testületének a Banco Popularra vonatkozó szanálási programról szóló, 2017. június 7-i SRB/EES/2017/08 határozata – elfogadásának alapjául szolgáló dokumentumokat, amelyek értelmében a Banco Popular tevékenységeit átadták a Banco Santandernek, emlékeztetni kell arra, hogy e határozat megsemmisítése iránt a felperes keresetet nyújtott be a Törvényszék előtt a T-628/17. sz. ügyben.
- 317 Márpedig a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra vonatkozó ítélkezési gyakorlat nem követeli meg, hogy az EKB a 2004/258 határozat alapján benyújtott kérelem keretében hozzáférést biztosítson egyes olyan dokumentumokhoz, amelyekre a hozzáférést kérőknek állításuk szerint egy másik intézmény által elfogadott határozat megsemmisítése iránti kereset előkészítése érdekében szükségük van. E megállapítás a dokumentumokhoz való hozzáférés 2004/258 határozattal létrehozott rendszerének sajátosságaiból ered.
- 318 Először is a 2004/258 határozat 1. cikke kimondja, hogy e határozat célja azon feltételek meghatározása, amelyeknek a nyilvánosság számára az EKB birtokában lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmeire vonatkoznak. A 2004/258 határozatnak nem célja tehát, hogy rendezze a felek általi bírósági eljárás keretében szolgáltatandó bizonyítékokkal kapcsolatos kérdéseket (lásd analógia útján: 2019. május 14-i Commune de Fessenheim és társai kontra Bizottság ítélet, T-751/17, EU:T:2019:330, 123. pont; 2020. január 30-i CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb kontra Bizottság ítélet, T-168/17, nem tették közzé, EU:T:2020:20, 74. pont).
- 319 Másodszor a 2004/258 határozat 2. cikkének (1) bekezdése értelmében az EKB dokumentumaihoz való hozzáférés jogának kedvezményezettje „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállam területén lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy”. A 2004/258 határozatnak nem feladata tehát, hogy szabályozza valamely személynek valamely dokumentumhoz való hozzáférésehez fűződő különleges érdekének védelmét (lásd analógia útján: 2007. február 1-jei Sison kontra Tanács ítélet, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 43. pont; 2020. január 30-i CBA Spielapparate- und Restaurantbetrieb kontra Bizottság ítélet, T-168/17, nem tették közzé, EU:T:2020:20, 74. pont; 2020. február 6-i Compañía de Tranvías de la Coruña kontra Bizottság ítélet, T-485/18, EU:T:2020:35, 80. pont).
- 320 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely dokumentumot hozzáférhetővé tesznek a 2004/258 határozat alapján benyújtott hozzáférés iránti kérelem eredményeként, az *erga omnes* nyilvánosságra kerül abban az értelemben, hogy e dokumentumot más kérelmezőkkel is közölni lehet, és mindenkinek joga van ahhoz hozzáférni. Márpedig az ilyen *erga omnes* hatály nyilvánvalóan túllépné az egyik fél jogos érdekeinek körét, amely arra irányul, hogy a hatékony jogorvoslathoz való jogára egy másik ügy Törvényszék előtti vizsgálata céljából hivatkozzon (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 1-jei Pari Pharma kontra EMA végzés, T-235/15 R, EU:T:2015:587, 71. pont).
- 321 Az a kérdés, hogy valamely személynek a megsemmisítés iránti kereset előkészítése érdekében szüksége van-e egy dokumentumra, e kereset vizsgálata körébe tartozik (lásd analógia útján: 2005. április 26-i Sison kontra Tanács ítélet, T-110/03, T-150/03 és T-405/03, EU:T:2005:143, 55. pont; 2016. május 26-i International Management Group kontra Bizottság ítélet, T-110/15,

EU:T:2016:322, 57. pont). A felperes tehát csak a Banco Popularra vonatkozó szanálási programot elfogadó határozat, vagyis a T-628/17. sz. ügyben előterjesztett kereset keretében hozhat fel hasznosan a Charta 47. cikkének megsértésére alapított jogalapot. Ahogy arra az EKB és a Bizottság helyesen emlékeztet, a Törvényszék ezen ügy keretében hasznosan alkalmazhatja a dokumentumok benyújtására és felhasználására vonatkozó, az eljárási szabályzatában előírt különös és teljes rendszert (e tekintetben lásd a fenti 296. pontot).

- 322 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az EKB nem sértette meg a Charta 47. cikkét. Következésképpen a negyedik jogalapot el kell utasítani.
- 323 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell semmisíteni a második megtámadott határozatot, amennyiben az megtagadja az EKB Kormányzótanácsán belüli szavazás eredményéhez való hozzáférést, amely az EKB Kormányzótanácsa 447. üléséről készült beszámolóban szerepel, és a keresetet ezt meghaladó részében el kell utasítani.

V. A költségekről

- 324 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról. Mivel a jelen ügyben az EKB és a felperes részlegesen pervesztes lett, úgy kell határozni, hogy az EKB maga viseli költségeinek egyharmadát, valamint, hogy a felperes a saját költségein felül viseli az EKB részéről felmerült költségek kétharmadát.
- 325 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Bizottság maga viseli saját költségeit.
- 326 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése alapján a Törvényszék elrendelheti, hogy az ezen cikk (1) és a (2) bekezdésében nem említett beavatkozó felek maguk viseljék saját költségeiket. A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy az EKB kérelmeinek támogatása végett beavatkozó Banco Santander maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Központi Bank (EKB) által 2017. november 7-én hozott LS/MD/17/406 határozatot az EKB Kormányzótanácsának 447. üléséről készült beszámolóban foglalt, az EKB Kormányzótanácsa szavazásának eredményéhez való hozzáférést megtagadó részében megsemmisíti.**
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 3) Az Aeris Invest Sàrl maga viseli saját költségeit, valamint az EKB részéről felmerült költségek kétharmadát.**
- 4) Az EKB maga viseli saját költségeinek egyharmadát.**

5) Az Európai Bizottság és a Banco Santander, SA maga viseli saját költségeit.

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Kihirdetve Luxembourgban, a 2021. október 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások